ANULU ALU DOUE-SPRE-DECILE — ADMIMISRTATIUNEA PASAGIULU ROMANU No. 1. — REDACTIUNEA STRADA COLŢIA No. 42. — SAMBATA, 13 IULIU 1868.

VOIESCE ŞI VEI PUTE

	LEĬ N		LEĬ N
PE ANU — CAPITALE	48	DISTRICTE	58
PE SÉSE LUNĬ „	24	„	29
PE TREĬ LUNĬ „	12	„	15
PE UA LUNA „	5	„	6

UNU ESEMPLARU 24 BANĬ

PENTRU PARIS PE TRIMESTRU FR. 20.

PENTRU AUSTRIA. „ „ „ FIOR. 10 VAL. AUST.

ROMANULU

Articlele trămise şi nepublicate se vorŭ arde. — Redactorŭ respundetorŭ **Eugeniu Carada**.

LUMINÉZA-TE ŞI VEI FI

PENTRU ABONAMENTE, ANONÇIURĬ ŞI RECLAME A SE ADRESA ÎN BUCURESCI, LA ADMINISTRATIUNEA ZIARULUĬ

IN DISTRICTE LA CORESPONDINŢIĬ DIARIULUI ŞI PRIN POSTA. — LA PARIS LA D. DARRAS HALLEGRAIN RUE DE L'ANCIENNE COMEDIE NO. 5.

ANUNÇIURILE

LINIA DE 30 LITERE . . . . . 40 BANĬ

INSERTIUNI ŞI RECLAME, LINIA . . 2 LEĬ NOU

INTRUNIRE ELEPTORALE.

Astă séră, Sămbătă, 13—25 Iuliŭ, la 8 ½ ore, în sala comunale, (piaţia Ghica) dd. alegĕtorĭ suntŭ rugaţĭ a se ·ntruni spre a otărî candidatulŭ de deputatŭ pentru colegiulŭ alŭ II-lea de Ilfov.

ALEGERE DE SENATORI.

La colegiulŭ I-iŭ la Neamţŭ d. Gr. Balşŭ (alegerea este contestată).

ALEGERE DE DEPUTATŬ.

La colegiulŭ I-iŭ de Bolgrad, d-nu C. Bălcescu.

DEPEŞIE TELEGRAFICE

(Serviţiulŭ privatŭ alŭ MONITORULUI).

CONSTANTINOPOLE, 22 Iuliŭ. — Marele duce Alexis a plecatŭ la Pireu.

BELGRAD, 22 Iuliŭ. — Advocatulŭ Peter Marcovicĭ este numitŭ, ex-officio, apĕrătorŭ alŭ principeluĭ Karagheorghevicĭ. Procesulŭ se va termina la 23.

LISABONA, 22 Iuliŭ.— Noulŭ cabinetŭ s'a constituit supt preşedinţa marchisuluĭ Bandiera.

PESTA, 22 Iuliŭ.— Ţiariele publică elaboratulŭ deputaţiunii regnicolare a Croatieĭ, coprindĕndŭ aceste puncte principalĭ:

Croaţia şi Esclavonia se trimită 29 de deputaţĭ în dieta ungară, ca se delibereze asupra afacerilorŭ comune. Croaţia se plătéscă ḑece la sută pentru afacerile comune ale monarchieĭ. Banatulŭ se fiă în capulŭ guvernămentuluĭ autonomŭ. Teritoriulŭ regatuluĭ Croaţieĭ şi Esclavonieĭ se fiă compusŭ de comitatulŭ de Fiume (cu escepţiune de oraşe şi de litorale), de comitatele croaţiane, esclavoniane şi de frontiera militară dalmaţiană.

Bucurescĭ $\frac{12}{24}$ Cuptorŭ.

Alegerile pentru Senatorĭ s'aŭ sfĕrşitŭ, şi din optŭ deputaţĭ ce suntŭ a s'alege, douĭ s'aŭ şi alesŭ deja ş'amĕndouĭ din partita liberale. In colegiulŭ alŭ douile de Senatorĭ, ce este maĭ puçinŭ restrînsŭ de cătŭ celŭ d'ântêiŭ, biruinţa liberalismuluĭ ĭ fostŭ deplină, şi chiarŭ colegiulŭ I, celŭ de pe urmă azilŭ alŭ reacţiuniĭ, a datŭ liberalismuluĭ jumĕtate din cetatea ieĭ. Cătŭ despre noĭ nu nĕ amŭ îndouitŭ d'acéstă isbêndă a libertăţiĭ şi nimenĭ nu se maĭ póte îndoui acumŭ că dacă s'ar face ăncă uă nouă alegere isbênda va fi deplină. Bunulŭ simpţŭ alŭ maioriţăţiĭ alegĕtorilorŭ, înţelegĕndŭ intrigile ş'ambiţiunile cele role, s'aŭ aplicatŭ a pune în armoniă Senatulŭ cu Camera deputaţilorŭ, ea astŭ-felŭ după spiritulŭ regimeluĭ constituţionale, ele se pótă fi, în locŭ d'uă pedică, unŭ mecanismŭ de ponderare.

Organele reacţiuniĭ aŭ ḑisŭ că guvernulŭ caută a avè unŭ Senatŭ supusŭ luĭ, cumŭ ḑice c'ar fi şi Camera. Nu trebue se ne mirămŭ dacă protivniciĭ nostriĭ nu nţelegŭ supunerea la principie şi la interesele generalĭ, ci numaĭ supunerea la individĭ; nu trebue se ne mirămŭ asemene cândŭ îĭ vedemŭ că nu 'nţelegŭ. înrîurirea morale şi, confundândŭ epoca presinte cu cea trecută, cutéză a ḑice c'alegerile nu suntŭ libere acolo unde domnesce cea maĭ asolută libertate a tiparuluĭ ş'a înîntrunirilorŭ. Nu trebue se ne mirăm, căcĭ prin acésta organele boiarilorŭ vechĭ şi nouĭ dovedescŭ că 'n ochiĭ uneĭ oligarchie, orĭ-ce cuvêntŭ, orĭ-ce acţiune, orĭ-ce viéţă politică, lăsată celorŭ ce nu facŭ parte din acea oligarchiă, este uă culpă. Lĕ amŭ vĕḑutŭ tóte aceste în Occidinte şi maĭ cu sémă la partita clericale: „afară din biserică, ḑicŭ papistiĭ, nu este salute;“ ş'oligarchia a ḑisŭ pretutindine şi totŭ-dé-una — afară din mine nu este dreptŭ; — şi precumŭ papistiĭ aŭ decoratŭ privilegiele lorŭ cu frumosulŭ nume de libertate, „libertas ecclesiastica,“ totŭ astŭ-felŭ şi oligarchiele, şi maĭ cu sémă cele de parveniţĭ, nu vĕḑŭ adevĕrata libertate decătŭ în propria lorŭ suveranitate.

Nimicŭ maĭ anevoiă în lume, pentru partitele reacţionarie, decătŭ d'a renunţia la dreptulŭ esclusivŭ cĕ aveaŭ d'a fi la putere; nimicŭ maĭ greŭ decătŭ aĭ face se lupte sprĕ a dobêndi puterea morale, singură ce nicĭ uă revoluţiune n'o póte ucide; şi d'acea-a şi vĕḑurămŭ în tótă lumea cătŭ suntŭ de rarĭ abdicările şi cumŭ ele nu suntŭ nicĭ uădată voluntarie. Ş'acesta este unŭ adevĕrŭ pentru clase caşi pentru individĭ. Ele séŭ eĭ, se resemnă anevoie la egalitate. Vanitatea, orgoliulŭ, obiceiulŭ se mestecă cu măiestrie în ănima omuluĭ sprĕ a-lŭ face a resiste corinteluĭ egalităţii şi-lŭ împinge, cândŭ este învinsŭ, a lupta pentru redobêndirea autorităţiĭ séle perdute. D'acea-a vĕḑurămŭ atăţĭ emigraţĭ francesĭ, fugindŭ de jugulŭ nesuferitŭ pentru dênşiĭ alŭ egalităţiĭ şi cerşindŭ favórea d'a trăi ca nobilĭ la curţile străinuluĭ, preferindŭ a trada Patria luăndŭ armele contra ieĭ, decătŭ a remănea pe terămulŭ ieĭ ş'a o servi d'uăpotrivă cu ceĭ-l-alţĭ. D'acea-a atăţia principĭ mediatisaţĭ aĭ Alemanieĭ preferiră a popora palatele de la St. Petresburg, unde politica rusă avea interesŭ aĭ trata de principĭ, decătŭ a trăi în Alemania făr' a domni.

Ni se ḑice asemine: De ce se maĭ vorbesce atătŭ de boiarĭ şi de boiarie; uădată ce Constituţiunea a proclamatŭ egalitatea Românilorŭ ş'a desfiinţiatŭ privilegiele claselorŭ nu maĭ este pe terămulŭ Românieĭ nicĭ boiărie nicĭ boiarĭ. Aşia este legea; însă individiĭ şi clasele suntŭ maĭ pucinŭ înţelepte de cătŭ legile; aceĭ chiarŭ cariĭ, într'uă ḑi de întusiasmŭ naţionale aŭ reanunciatŭ cu bucurie la posiţiunea lorŭ escepţionale, a doua ḑi cândŭ ideia fu tradusă în faptŭ, aŭ suferitŭ şi s'aŭ căitŭ. Martură însă-şĭ acea adeverată nobilime a Francieĭ, care într'uă oră d'aducere aminte a mărireĭ séle morale din timpiĭ ceĭ vechĭ, depuse ca olocostŭ, în memorabila nópte de la 4 Augustŭ, pe altarulŭ patrieĭ privilegiele séle, ş'a doua ḑi se căi, şi se căi astŭ-felŭ în cătŭ se sili în timpŭ de doue-ḑecĭ şi cincĭ de anĭ, prin conspirărĭ şi intrige, în întru şi 'n afară, şi chiarŭ prin susţinerea străinilorŭ, se reia acea putere la care *nebuniele libertăţiĭ* o făcusere a abdica. Şi la noĭ óre nu fu maĭ totŭ astŭ-felŭ? Noĭ stăruimŭ a crede ş'a susţinè că şi boiariĭ ţeriĭ — vorbimŭ de ceĭ adeveraţĭ — aŭ avutŭ orele lorŭ de sinceritate şi de avêntŭ naţionale; că fibra patriotică, uscată darŭ nu mórtă în eĭ, s'a desceptatŭ ş'a vibratŭ câte-va minute şi d'acea-a şi vĕḑurămŭ în ocasiunĭ marĭ bătêndŭ în unire ânimele tutorŭ Românilorŭ pentru acela-şĭ lucru, ḑicêndŭ acela-şĭ adio trecutuluĭ ş'aspirândŭ cu acea-a-şĭ dorinţă spre nouile ţermurĭ spre carĭ ne chiama libertatea română. Pucinĭ însă, fórte pucinĭ din eĭ aŭ avutŭ gréua virtute d'a se *reface*, d'a deveni ómenĭ nouĭ p'unŭ împlini nuoŭ şi pentr'unŭ nuoŭ regime. A! de s'ar fi pututŭ comite minunea, d'a fi remasŭ toţĭ în avêntulŭ patriotismuluĭ, de multŭ lumea întrégă ar fi privitŭ România plutindŭ cu tóte pănḑele întinse spre destinările ieĭ; şi ne maĭ avêndŭ a lupta contra ieĭ însa-şĭ, ea ar fi mersŭ c'uă putere de mişcare în proporţiune cu mărirea sufletuluĭ ieĭ ş'a scopuluĭ ce gintea ieĭ i-a 'nsemnatŭ. Cândŭ însă unŭ poporŭ, în locŭ d'a putea pune în lucrare capitaluluĭ seŭ intelectuale, este silitŭ pe d'uă parte a lupta contra uneĭ părţĭ din capitaluluĭ seŭ, érŭ pe d'alta a-şĭ crea unŭ capitalŭ nuoŭ, atuncĭ este perdere de puterĭ şi de timpŭ, şi prin urmare şiovăire şi 'ntărḑiare. Şi România avu pedicĭ şi maĭ marĭ. Ea fu silită a lupta, şi póte une-orĭ cu maĭ mare tăriă, contra uneĭ părţĭ din noluluĭ seŭ capitale, contra unora din aceĭ ce fuseseră creaţĭ prin revoluţiunile séle, prin libertatea şi egalitatea dobêndite, contra boiarilorŭ celorŭ nouĭ, în tóte maĭ reĭ de cătŭ ceĭ vechĭ, şi d'acea-a de la 1848 şi pîn'acumŭ o vĕḑurămŭ d'atătea orĭ poticnindu-se în caleĭ. Cu tóte aceste chiarŭ din aceste durerĭ avurămŭ a culege învĕţăminte; între carĭ celŭ maĭ de căpeteniă este că scimŭ acumŭ că dacă ómenii cadŭ, dacă clasele alunecă şi'mpedică mersulŭ, totuşĭ nu potŭ opri naţiunile *cele viŭ* d'a se mişca. Şi d'acea-a scriptura ḑice: De nu vĕ veţĭ împlini misiunea, voiŭ sci din petre chiarŭ se scoţŭ pe copiĭ luĭ Israil, adică: că dacă uă clasă, lasă se se stingă în ânima naţiuneĭ focului celŭ sacru, alte clase vorŭ urma opera lăsată.

Nu se maĭ póte contesta că'n România boiăria a dovedit̆ŭ că este sfîrşită. Dacă maĭ suntŭ uniĭ din membriĭ ieĭ cariĭ nu-şĭ daŭ séma d'acestŭ adeverŭ, pentru tótă lumea însă meritata ieĭ cădere este irevocabile. Fericirea ţereĭ darŭ cere s'o recunóscă fără reserve. In locŭ d'a lucra spre a reconstrui uă putere aparte, puterea uneĭ clase ce greşialele séle aŭ perdutu-o şi moravurile secluluĭ o condamnă, membriĭ vechieĭ boiărie — şi vorbimŭ d'adeverata boiărie érŭ nu de imitaţiunea ieĭ, de boiăriĭ ceĭ parveniţĭ — şi fiiĭ ieĭ se se contopéscă cu sinceritate în societate şi se revie d'asupra prin propriele lorŭ merite şi sacrificie. Astŭ felŭ unele talente, unele inteligenţe şi simţimintele cele 'n adeverŭ nobile, se vorŭ pune în serviciulŭ propăşiriĭ ţereĭ, şi *unirea claselorŭ* va aduce cu sicuranţă *unirea naţiunale*.

Ş'acum, oprindu-ne unŭ momentŭ asupra celorŭ din urmă alegerĭ ale Senatuluĭ ce găsimŭ? Colegiulŭ alŭ douilea a respinsŭ pe fostiĭ senatorĭ aĭ fosteĭ maioriţăţĭ. Afară din domnulŭ Pană Olănescu şi D. Nicolae Ionescu, nicĭ unulŭ altulŭ n'a pututŭ fi alesŭ, nicĭ chiarŭ prin autoritatea morale a unora din cetăţianiĭ locuitorĭ în oraşiele din distripte. Colegiulŭ I, s'a trunchiatŭ în douĕ, jumĕtate s'a pronunciatŭ pentru ceĭ cu renumita moţiune şi jumĕtate în contra. Faptulŭ este fórte semnificatoriŭ şi fórte lămuritŭ. Alegĕtoriĭ Senatuluĭ s'aŭ trunchiatŭ, remăindŭ fostilorŭ Senatorĭ a patra parte numaĭ din întregulŭ corpuluĭ. Ce putere darŭ maĭ póte avea oposiţiunea cândŭ are în contra ieĭ nu numaĭ marea maioritate a colegiilorŭ pentru deputaţĭ, darŭ treĭ din patru a colegiilorŭ privilegiate pentru Senatorĭ. Şi din acéstă primă manifestare a colegiilorŭ pentru Senatorĭ decurge curatŭ că corpulŭ electorale pentru Senatŭ ca şi corpulŭ electorale pentru Cameră s'a pronunciatŭ categoricŭ contra boiărieĭ vechĭ şi nouĭ, pentru clasa de miḑ'locŭ, în care reşiade sperancia Românieĭ viitóre. Se sperămŭ că d'astă dată vorŭ înţelege toţĭ că România cunósce şi înţelege şi că intrândŭ toţĭ în naţiune, în locŭ d'a se 'ncerca a o maĭ împedica în propăşirea ieĭ, din contra vorŭ merge cu dênsa în marele corinte naţionale spre a putea ajun-

---

FOITIA ROMANULUI

ION DE CHAZOL.

PARTEA A TREIA.

XI.

Aĭ primitŭ, scumpe amice, scirile de necreḑutŭ ce-ţĭ a adusŭ ultimulŭ poquebot de la mine şi povestirea acelorŭ incidinte ce s'aŭ petrecutŭ, asemenea isbirilorŭ de trăsnetŭ pe unŭ cerŭ furtunosŭ. Coprinsŭ, tîritŭ de conflictulŭ de pasiunĭ care dup'uă ḑi în'tralta se făcea stăpânŭ pe voinţa mea, credeamŭ că asistŭ la vr'unŭ romanŭ ciudatŭ ale căreĭ peripeţiĭ trebuia se le conducŭ eŭ. Acestŭ romanŭ pare a deveni istoria vieţeĭ mele.

După doue ḑile de la scenele mişcătóre ce-ţĭ am povestitŭ, nu maĭ remănea din Mariasa decătŭ uă cruce négră la cimitirulŭ satuluĭ, şi Viergia era definitivŭ instalată la castelŭ, cu marea mirare din partea tutulorŭ servitorilorŭ. Nimicŭ nu maĭ putea schimba otărîrea d-neĭ de Senozan, orĭ care ar fi fostŭ îndouielile séle séŭ lupta frăgeḑimeĭ séle.

Tóte aceste eveniminte eraŭ aşia de straniĕ încătŭ abia abia puteamŭ a le crede. In timpŭ de doue treĭ ḑile, Viergia, doboritŭ de atătea sguduirĭ, abia putu se ésă din camera ieĭ. Cândŭ într'uă dimineţă, pe cândŭ veneamŭ la dejunŭ, o veḑuiŭ şeḑendŭ cu Genevieva lĕngă d-na de Senozan, abia putuiŭ gândi că nu eramŭ jucăria vreunuĭ visŭ. Intimidată de lusulŭ acesteĭ esistinţe în care totulŭ era nuoŭ pentru dînsa şi prin uă mie de nuanţe ale etichetei lumĭ, Viergia păstra în menţinerea sea camŭ neîndemănatică unŭ felŭ de stîngăcie selbatică care cu tóte acestea era glină de gracie. Tăcută, cu ochii în josŭ, ea asculta pucinele cuvinte indiferinte ce schimbamŭ spre a ascunde servitorilorŭ emoţiunea care ne mişca Cândŭ d-na de Senozan séŭ Genevieva îĭ vorbea, ea respundea roşindu-se, şi ca cumŭ ar fi fostŭ încurcată de aceste semne d'afecţiune delicată ce le auḑea pentru prima óră. După dejunŭ, Genevieva şi fratele seŭ merseră după obiceiŭ se dea pâne unorŭ gazele închise într'uă despărţire a parculuĭ. Genevieva apucă pe Viergia de mână, şi o luă cu dînsa. Fericitŭ că puteamŭ scăpa de constringere, îĭ urmaiŭ şi peste pucinŭ eramŭ pe suptŭ pomĭ. Din nóptea în care veḑusemŭ pe Viergia la mine, n'avusesemŭ nicĭ ocasiunea de a schimba câte-va vorbe; într'unŭ momentŭ, pe cândŭ copiluluĭ tira pe Genevieva înainte, remăserămŭ amĕndouĭ singurĭ. Turburatŭ, merseiŭ unŭ minutŭ nesciindŭ pe ce tonŭ se începŭ vorba.

— Incepĭ în fine uă viéţă fericită, Viergio, ḑiseiŭ cu anevoinţă.

— Da, respunse ea; numaĭ acéstă fericire e aşia de grabnică, încătŭ am trebuinţă de cătŭ-va timpŭ spre a uita trecutulŭ.

— Darŭ d-na de Senozan şi Genevieva nu te-aŭ îmbrăcişiatŭ c'uă căldură care se te asicure?... De ce te poţĭ teme în viitorŭ?

— De nimicŭ, e adeveratŭ! ḑise ea. Mama mea şi soră-mea suntŭ fórte bune pentru mine.

Auḑindŭ aceste vorbe din gura ieĭ care păreaŭ ca uă afirmare a drepturilorŭ séle, mĕ simţiiŭ óre cumŭ atinsŭ, şi fără voie-mĭ aruncaiŭ asupră-ĭ uă privire surprinsă. Ea mĕ înţelese negreşitŭ.

— O! asi'ură-te, ḑise ea; daca-ţĭ vorbescŭ astŭ-felŭ, e pentru că sciŭ că cunoscĭ secretulŭ nostru. Ce face numele ce le daŭ, daca ele potŭ se mĕ iubéscă şi se le potŭ iubi? Sciŭ că trebue se trecŭ aicĭ d'uă străină strînsă de pe drumurĭ de milă. Daca mĕ veḑĭ tristă, causa e că trebue se mĕ obicĭnuescŭ cu nouile mele afecţiunĭ. Lacrămile ce mĕ costă cea-l-altă mamă a mea îmĭ suntŭ ăncă 'n ochĭ.

Sosisemŭ la loculŭ îngrăditŭ, şi trebuia se ajungemŭ pe Genevieva.

In ḑiua acea-a, trebuia se mĕ ducŭ se petrecŭ uă septemănă la d. d'Amblay; mĕ îngagiasemŭ, şi incidintele intîmplate aşia de neasceptatŭ mĕ făcuseră a-mĭ întărḑia plecarea. Presinţa mea nu maĭ era necesariă marchiseĭ, şi simţeamŭ, după desordinea simţimintelorŭ şĭ cugetărilorŭ în carĭ mĕ aruncase Viergia, c'aveamŭ trebuinţă se mĕ maĭ liniscescŭ departe de acéstŭ centru turburătorŭ, fiă chiarŭ spre a-mĭ încerca raţiunea. Părăsiiŭ darŭ c'unŭ felŭ de uşiurare Morniera. A doua ḑi eramŭ la d'Amblay.

Daca e vr'unŭ abisŭ anevoe de mesuratŭ, negreşitŭ acésta e numaĭ ânima omuluĭ. In contra a totŭ ce ş'a ḑisŭ asupra acestuĭ eternŭ subiectŭ alŭ amoruluĭ, celŭ maĭ viclénŭ e numaĭ naivŭ în momentulŭ pericluluĭ. Iubeamŭ în fine. . . . Iubeamŭ uă fată alŭ căruĭ sufletŭ era deja îngritŭ de îmboldirĭ perfide, a căriĭ imaginaţiune întrevedusе înşelătórele plăcerĭ ale viciuluĭ! Cu tóte acestea aveamŭ prea multŭ orgoliŭ ca se mĕ potŭ crede în neputinţă d'a combate uă nebunie. Nu-mĭ maĭ puteamŭ ascunde stânca către care mĕ tira situaţiunea ciudată ce sórta crease pentru Viergia. Nu maĭ era ora viselorŭ, nu maĭ era vorba de unulŭ din acele compromise de consciinţă la care mĕ otărisemŭ. Orĭ cătŭ de nesicură era posiţiunea ieĭ în lume, ea era d'acumŭ nainte pentru mine fica d neĭ de Senozan, şi dorinţa arḑetóre ce-mĭ inspirase, capriclŭ saŭ pasiune, trebuia se'mĭ angagiese viéţa, dacă n'aşŭ fi sciutŭ s'o domolescŭ. Unŭ aseminea desnodămentŭ îmĭ păru atătŭ de absurdŭ în cătŭ mĕ miramŭ că ajunsesemŭ alŭ discuta cu seriositate. Aşŭ fi voitŭ se mĕ inamorezŭ d'uă fiinţă frumósă, păzitore de capre séŭ ducesă, darŭ se iaŭ de socie pe fata vitregă a luĭ Marulas! . . . Ş'afară de acésta era óre amorŭ acéstă aprindere a simpţurilorŭ mele? Iubeamŭ prin dorinţă cumŭ iubisemŭ, după felulŭ meŭ, uă sumă de femeĭ altele pe carĭ le sciamŭ neapropiate, şi pe carĭ n'am încercatŭ chiarŭ se le am. . . Trebuea ca şi d'astă dată se se întêmple ca cu vechile mele amorurĭ: inaintea imposibileluĭ, gracie energieĭ voinţeĭ mele, voiŭ uita acéstă fantasie prea periculósă pentru repaosulŭ meŭ. Stătuiŭ darŭ vr'uă optŭ ḑile absentŭ. Tu cunoscĭ voioşia luĭ d'Amblay şi traiulŭ veselŭ ce are. Vr'uă douĕ-ḑecĭ de óspeţĭ animaŭ castelulŭ. Se dete acolo uă serbare mare cu ocasiunea ḑileĭ nascerii d-neĭ d'Amblay. Printre câte-va june femeĭ frumóse, găsiiŭ şi pe vară-ta, frumósa Hortenţia de Pleurac care te acusă c'aĭ uitatu-o.

Cândŭ adoua-ḑi după întorcere-mĭ mĕ duseĭ la Morniere, multŭ maĭ mişcatŭ de cătŭ aşŭ fi voitŭ se fiŭ, simpţiŭ uă multămire veḑendŭ că instalarea Viergieĭ la castelŭ era faptŭ implinitŭ. Sfiiciunea primelorŭ ḑile se confundase pe nesimţite într'unŭ felŭ de familiaritate camŭ timidă care lăsa se se vadă turburarea; darŭ, orĭ cătŭ de invelită era ospitalitatea ce primea suptŭ acestŭ invelişŭ unde ea nu trebuia se trécă de cătŭ ca uă orfană părăsită, se putea ghici, după formele afecţiunĭ ce i se daŭ, că loculŭ ieĭ era definitivŭ lângă Genevieva şi Andreĭ.

ge maĭ curându și maĭ sicurĭ acolo unde trebue neapărată s'ajungemŭ, căcĭ, maĭ repețimŭ, astŭ-felŭ o cere și gintea și posițiunea nóstră geografică.

ROMANIA DE PESTE CARPATI.

Suntŭ maĭ multe ḑile de cândŭ amŭ publicatŭ unŭ articlu trimisŭ de peste Carpațĭ în care se denuncia indignațiuneĭ Românilorŭ ș'a tutorŭ ómenilorŭ chiarŭ și cu celŭ maĭ micŭ simțimêntŭ de dreptate, uneltirile criminale ale guvernuluĭ maghiarŭ pentru a nu se putea face alegerea mitropolituluĭ spreînlocuirea repausatuluĭ Siuluțiŭ conform voințeĭ Românilorŭ. Amŭ vedutŭ din acelŭ articlu cumŭ nesce betrânĭ păstorĭ aĭ bisericeĭ române, câte de 70 și 80 anĭ, suntŭ traduși înaintea unuĭ tribunalŭ ante-românŭ, suptŭ acusarea de înaltă trădare, pentru că n'aŭ voitŭ se jóce rolulŭ infamŭ de delatorĭ, denunciândŭ autorităţiĭ maghiare, pregătirile pentru adunarea din 3 Maiŭ și proiectulŭ *pronunciamentuluĭ*. Unŭ venerabilŭ Rațiu, Cipariŭ, Mihali, Vassa, tîrîțĭ suptŭ acusarea de înaltă trădare! pentru că 'n sânta lorŭ iubire de patriă n'aŭ voitŭ a se face în adevĕrŭ culpabilĭ de înaltă trădare denunciândŭ urgieĭ maghiare legitimele manifestărĭ ale fraților și fiilorŭ lorŭ! Ecă pînă la ce gradŭ de nedreptate criminale potŭ ajunge Maghiarĭ în furia lorŭ de eghemonisare, care nu se opresce nicĭ dinaintea stavileĭ sânte a religiuneĭ, și carĭ pentru a face se se alégă unŭ renegatŭ póte în locul unorŭ păstorĭ iubiți ca Rațiŭ și Cipariŭ cari consacrară viéța lorŭ întărireĭ Românismuluĭ, tîrăscŭ fără mustrare de cugetŭ prin tribunale ș'apoĭ prin temnițe, la muncĭ póte, după datina maghiară, nesce betrânĭ înălbiți în onestitate, în devotamentŭ pentru omenire, în îndeplinirea consciinciósă a sântuluĭ lorŭ ministeriŭ. A! óre strigătulŭ unorŭ asemene crunte nedreptăți nu va fi destulŭ de puterică pentru a produce unŭ resunetŭ de indignare în tóte ânghiurile țerelorŭ civilisate? Ș'acuma óre Românulŭ totŭ va fi părăsitŭ împilăreĭ asiatice a Maghiaruluĭ? Ș'acumŭ óre Austria totŭ îĭ va da ajutorŭ pentru a terorisa ge vecinicĭ ieĭ amicĭ?

Totŭ articlulŭ citatŭ maĭ susŭ, ne spunea că d. Iacobŭ Mureșianu, redactorele *Gazeteĭ Transilvanieĭ*, a fostŭ asemene trasŭ înaintea celui-asŭ tribunal ante-românŭ, suptŭ inculparea, se 'nțelege, totŭ de vr'uă înaltă trădare (Ungurĭĭ nu cunoscŭ altele) pentru ca publicatŭ în diariulŭ seŭ *pronunciamentulŭ* Românilorŭ din 3 Maiŭ.

Uă gónă contra Românilorŭ, făcută cu atâta înviersiunare de selbaticĭ inimicĭ aĭ civilisațiuneĭ, nu putea se nu descepte unŭ strigătŭ de durere de la unŭ capetŭ la celŭ-l-altŭ alŭ Românismuluĭ. Și interpretŭ alŭ acestuĭ strigătŭ chiarŭ în dieta maghiară, se făcu totŭ acelŭ agerŭ luptătorŭ care anulŭ trecutŭ, tare de dreptulŭ seŭ, vorbi elŭ singurŭ, într'uă adunare de Maghiarĭ, căutândŭ a acoperi cu voceaĭ puterică urletele barbare cari voiaŭ a năbuși vocea românéscă și curagiósă ce cutéză a se redica contra lorŭ.

Orĭ ce Românŭ adevĕratŭ n'a uĭtatŭ, nu póte uita nicĭ uă dată curagiulŭ cu care deputatulŭ românŭ Macelariŭ, interpelândŭ pe ministeriulŭ maghiarŭ în sesiunea de anulŭ trecutŭ a dieteĭ de la Pesta, făcu se resune dulcea limbă Română la urechile inimicilorŭ ieĭ; n'a uĭtatŭ cumŭ, întreruptŭ și injuriatŭ în iubirea luĭ de patriă, deputatulŭ românŭ nu voi se se 'sprime în altă limbă de câtŭ în a sea și aduse în susținerea acestuĭ drептŭ legĭ positive. Dreptulŭ celuĭ maĭ tare călcă însă aceste legĭ, stinse vocea Română ce se 'ncerca a desfide în dieta maghiară pe inimicii Românismuluĭ; ea resună însă maĭ puterică și maĭ simpatică de la unŭ capetŭ la cel-l-altŭ al Românismuluĭ și chiar alŭ Europeĭ, și nu fu Românŭ care din acelŭ momentŭ se nu pronuncie numele d-luĭ Macelariŭ cu respectŭ și iubire, nu fu străinŭ cu simțimênte nobile care se nu admire frumosulŭ seŭ curagiŭ și se nu recunóscă sânțenia causeĭ ce apără. Astŭ-felŭ totŭ déuna silințele celorŭ nedreptățĭ și sacrilegĭ pentru a năbuși vocea dreptățiĭ, nu reușescŭ de câtŭ aĭ da unŭ maĭ mare resunetŭ, uă maĭ mare puteré.

D. Măcelariŭ, luândŭ și anulŭ acesta cu acea-așĭ bărbățiă apărarea drepturilorŭ Românilorŭ, protestândŭ cu acea-așĭ energiă contra tirănieĭ și nedreptațeĭ maghiare, interpelă pe ministeriulŭ ungurescŭ în privința dăreĭ în judecată criminale a redactoreluĭ *Gazeteĭ Transilvanieĭ* ș'a venerabililorŭ canonicĭ mitropolitanĭ. Judecândŭ după darea de sémă a diariuluĭ românŭ *Federațiunea*, interpelatorele a fostŭ în tóte la înălțimea subiectuluĭ ce trata, a fostŭ adevĕratulŭ resunetŭ alŭ strigătuluĭ de desperare aruncatŭ de toțĭ Românii.

In nerăbdarea de a comunica cititorilorŭ nostri interpelarea d-luĭ Măcelariŭ în întregulŭ seŭ, reproducemŭ aci darea de sémă a diariuluĭ *Federațiunea:*

„Redicându-se d-lŭ Măcelariu spune, că înainte de a face interpelarea, va se premită câte-va observărĭ, și începu uă cuvêntare energică, bine ajustată și bărbătéscă, precumŭ numaĭ ar putè dori uă ănimă românéscă. Spuse în acea cuvêntare totŭ acea-a ce a trebuitŭ și ce a pututŭ se spună. Nu esagerămŭ, cândŭ ḑicemŭ, că prin d. Măcelariu a vorbitŭ întréga națiune română, a vorbitŭ Transilvania, spunêndŭ lumeĭ totŭ ce-ĭ apésă ănima. Este greŭ a descrie impresiunea, ce a făcutŭ acea cuvêntare cu deosebire asupra maioritățiĭ guvernamentalĭ a dieteĭ. Cândŭ aminti d. Măcelariu, că vorbindŭ ungurésce nu concede, ca cine-va se deducă că dênsulŭ s'ar fi lepădatŭ de drepturile scumpeĭ sale națiunĭ, sterse unilateralminte, carĭ însă vorŭ via în eternŭ în pieptulŭ întregeĭ națiunĭ romane, cândŭ, aperândŭ cuprinsulŭ pronuciamentuluĭ, atacă pretinsa lege de uniune, cândŭ dechiară că va ținè pururea la independința dulceĭ séle patrie, cândŭ spuse, că nicĭ nu ți suntŭ de lipsă ambe mânile, pentru ca se poțĭ numera pe degete pe toțĭ aceĭ românĭ, cari n'ar consimți cu cuprinsulŭ pronunciamentuluĭ, cândŭ defini cu colorĭ viuĕ politica suprematisătóriă a guvernuluĭ nemțescŭ-ungurescŭ, — urletulŭ, gesticulările amenințătore și furia deputaților ungurĭ fără deosebire de partită, eraŭ atâtŭ de înfiorătore, în câtŭ uĭtaĭ, că te aflĭ într'unŭ parlamentŭ, și te credeaĭ cuprinsŭ de nisce ordę barbare, de carĭ aĭ se te temĭ, că acumŭ, ba acumŭ aŭ se se apuce. Nu puțină presință de spiritŭ trebuea, ca după asemenĭ întrerumperĭ, se-și pótă cine-va continuă cuvêntarea. Intracca-a cei ce calculară dóră că vorŭ putè intimida pe d. Măcelariu cu sbierături și provocarea unuĭ scomotŭ infernalŭ, se înșiălară amarŭ. D. Măcelariu le dovedi ad oculos, că nu este omulŭ care se teme de tôtă tufa. Cu uă grandeță și demnitate admirabile ascéptă alinarea scomotuluĭ și pasionata espectorare a praședinteluĭ, care-lŭ amenință de repețite orĭ, că-i va lua cuvêntulŭ, și apoĭ 'și continuă cuvêntarea. Uă parte din cuvêntarea rostită cu viersŭ sonorŭ și cu acea însuflețire și sicuritate, care o împrumută convingerea despre dreptatea causeĭ, ce aperă cine-va, — uă întrerumpere scomotósă, apoĭ uă admoniare esacerbată a praședinteluĭ urmată de aplause asurḑitore, — așia se continuară acestea una după alta, pînă la închiăiarea cuvêntăriĭ d-luĭ Măcelariu și presintarea interpelațiuniĭ, care întrebă: a) că are guvernulŭ cunoscință, că bărbațiĭ națiuniĭ române, amintițĭ în No. trecutŭ, se persecutéză din causa *pronunciamentuluĭ?* și b) că are intențiune se facă, ca acește persecutărĭ se înceteze?

„Indată după citirea interpelațiuneĭ, ministruiŭ de justițiă, B. Horváth se redică și spune, că este gata a respunde numaĭ decătŭ. De astă-dată d. ministru nu avu trebuință de multŭ spiritŭ și elocința rară, pentru ca se capteze în favorulŭ seŭ pe auditorĭ. Ungurii înfuriați respunseră cu vivate scomotóse la celŭ d'ântêiŭ cuvintŭ alŭ ministruluĭ: „că guvernulŭ nu va permite agitărĭ contra întregităţiĭ Statuluĭ, care este sântă.“ D. ministru respunse maĭ departe „că nu l'a alteratŭ atâtŭ coprinsulŭ pronunciamentuluĭ, câtŭ maĭ vîrtosŭ împregiurarea, că domnu Măcelariu *cutéză* (!) a esprime astŭ-felŭ de cuvinte în dietă;“ érŭ apoĭ voindŭ a areta, că guvernulŭ procede în modŭ împăcătoriŭ, ḑise: „că dovadă pentru acésta este, că a suferitŭ în funcțiunĭ atarĭ individĭ (aludîndŭ la d. Măcelariu),“ și închiăiă eschiamândŭ, „că astŭ-felŭ de atacare a întregităţiĭ Statuluĭ este identică cu atacarea cu arma!“ D. Măcelariu dechiară, că se va pronuncia în privința respunsuluĭ căpetatŭ, érŭ cu privire la insultătóriă dechiarare a ministruluĭ „că a suferitŭ, în funcțiunĭ“ se redică unŭ june și agerŭ antiluptătorŭ, d. Alesandru Mocioni, și-ĭ observă cu demnitate, că drepturile națiuneĭ române nu consistŭ în a avè cutarĭ funcționarĭ din gracia ungurésca, ci întru asicurarea esistinței politice a națiuniĭ Române.“

SERBIA

MAREA SCUPCINA NAȚIONALE.

Ședința de la 20 Iuniŭ, înainte de amédĭ.

La 7 ore și optŭ minute, deputațiĭ eraŭ la loculŭ lorŭ.

Clerulŭ a bine-cuvintatŭ apa ș'a făcutŭ rugăciunile cuvenite, unŭ diaconŭ a tămâiatŭ sala; unŭ preotŭ a bine-cuvintatŭ pe deputați și acestia aŭ sĕrutatŭ crucea. După acésta, a venitŭ praședintele ministeruluĭ și ministru de interne, d. Nicolae Hristicĭ, ministrulŭ afacerilorŭ străine, d. Petroniévicĭ și ministrulŭ financielorŭ d. Tukicĭ.

Preotulŭ din Belgradŭ, părintele Ilie Novacovicĭ, care a bine-cuvintatŭ apa, primindŭ de la ministru de interne formula jurămêntuluĭ ce deputațiĭ trebuie se facă, a disŭ: După lege, fiă-care deputatŭ trebue se jure, și înțelesulŭ acestuĭ jurămêntŭ este: că deputațiĭ, în desbaterile mareĭ Scupcine naționale, aicĭ întrunite, nu vorŭ vota decâtŭ ceia ce privesce binele Patrieĭ. Preotulŭ citesce jurămêntulŭ, și toțĭ deputațiĭ de la loculŭ lorŭ, îlŭ repetă.

Ministru de interne d. N. Hristicĭ, se urcă la tribună și ḑice că Scupcina are a 'și alege singură pe praședinte, pe vice-praședinți și pe secretarĭ, dovedindu-se astŭ-felŭ libertatea alegeriĭ, și pentru formarea biurpuluĭ provisoriŭ, întrebă cine este celŭ maĭ în vêrstă? (Unŭ bătrânŭ anume Stanoie Radivoievicĭ, din districtulŭ Smederovo, vine la tribună). Găsesce acumŭ douĕ persóne carĭ se scie a scrie și atuncĭ începețĭ a alege pe praședinte și vice-praședinți. (Se retrage de la tribună).

Stanoie Radivoievicĭ; (ocupândŭ ca celŭ maĭ în vêrstă scaunulŭ de praședinte). Se vie aicĭ dóuĭ deputațĭ carĭ sciŭ se scrie? (Vocĭ: Gioko Nedicĭ! Tripcovicĭ!)

Deduputatulŭ de Belgrad Karabiberovicĭ: Fraților, la alegere trebue se fiă douĭ deputațĭ carĭ sciŭ se scrie, darŭ nu suntŭ încă secretarĭ; ei însemnéză numaĭ pe câtŭ ține alegerea. (Douĭ deputațĭ, Arsa-Lukicĭ din Belgradŭ și Miloie Blaznavatz din cătunulŭ Jaseniciki se punŭ la masă).

Stanoie Radivoievicĭ. (Praședinte după vêrstă): Se alegemŭ darŭ pe praședinte, pe vice-praședinte și pe secretarĭ.

Arsa Lukicĭ, face apelulŭ deputațilorŭ din fiă-care districtŭ după ordine, și totĭ rĕspundŭ: pentru praședinte: Karabiberovicĭ, vice-praședinte: Tedorŭ Tuțakovicĭ, pentru secretarĭ: Jivko Nedicĭ și Dimitrie Glavinicĭ.— Arsa Lukicĭ și Panta Srecĭkovicĭ aŭ avutŭ fiă-care câte-va voturĭ ca secretarĭ.

Stanoie Radivoievicĭ (praședinte după vêrstă). Suntŭ darŭ aleșĭ:

Praședinte Jivko Karabiberovicĭ.

Vice-praședinte, Teodorŭ Tuțacovicĭ,

Secretarĭ Jivko Nedicĭ și Dimitrie Glavinicĭ.

(Vocĭ: vĕ felicitămŭ! vĕ felicitămŭ!) Persónele alese ocupă locurile lorŭ, Stanoie Radivoievicĭ se retrage, salutatŭ de Scupcină; Mulțumimŭ, bĕtrânule, mulțumimŭ!

Praședintele Jivko Karabiberovicĭ: Fraților, vĕ mulțumescă în numele acelorŭ ceațĭ alesŭ pentru a vĕ conduce în lucrările Mareĭ Scupcine; darŭ înainte de tôte vĕ cerŭ ordine și unire, pentru ca totŭ ce suntemŭ chemațĭ a face se se facă câtŭ se póte maĭ bine. Vĕ rogŭ darŭ ca orĭ cine arŭ voi se vorbéscă séŭ se facă vr'uă propunere, se céră maĭ ântêiŭ cuvintulŭ, ca nimenĭ se nu întrerupă, căcĭ cu chipulŭ acesta nu vomŭ putea se facemŭ nimicŭ. (Vocĭ după băncĭ: Da! Da!) Fraților, amŭ primitŭ óre-carĭ telegrame; voițĭ se se citéscă? (Bine, voimŭ cu plăcere).

Secretarulŭ Dim. Glavinicĭ, deputatŭ de la Sabatz, citesce telegrame de felicitărĭ de la Iagodina, Valievo, și de la cătunulŭ Trestenik districtulŭ Kușevatz. Telegramele se esprimŭ cu entusiasmŭ asupra luĭ Milan M. Obrenovicĭ IV și recomandă deputațilorŭ se alégă patrioți bunĭ pentru Reginți.

Praședintele: Pînă se ne regulămŭ cu ceea ce ne trebue ca se lucrămŭ, vĕ puteți odini pucinŭ. (Unŭ cuartŭ de oră de repausŭ). Acumŭ, trebue se alegemŭ cincĭ persóne carĭ se mergă a invita locoteninția se vie se deschidă Scupcina. (Vocĭ: Se se trămită maĭ mulțĭ, unŭ deputatŭ de fiă-care districtŭ. Bine!) Din fiă-care districtŭ ese câte unŭ deputatŭ. Preș. Mergețĭ, vĕ rogŭ, fraților. (Esŭ, și după 10 minute se întorcŭ cu d-niĭ

Ea mĕ primi cŭ uă recélă atâtŭ de mare în câtŭ nu îndresniiŭ a-i tinde mâna și remăseiŭ înaintei forte încurcatŭ de contenința mea.

Pătrunseiŭ îndată simțimêntele secrete: Genevieva nepăsătóre de drama ce se juca lângă dênsa, ne-ascultândŭ de câtŭ ănima ieĭ sinceră, cine scie? póte condusă de óre care instinctŭ misteriosŭ, consola ca uă soră pe acéstă semnană fată în doliŭ, luată prin caritatea mameĭ sele. In inegalitatea condițiuneĭ lorŭ, ea nu vedea de câtŭ unŭ cuvêntŭ maĭ multŭ de a o iubi, d'a o încuragia. Numaĭ Viergia păstră încă uă reservă camŭ statorică, care semăna óre-cumŭ cu indiferința. Nededată cu elegânțele rafinate carĭ o încongiuraŭ, se vedea că se simțea încurcată în acele maniere reținute cu carĭ anevoie se putea deprinde; dar chiarŭ reserva sea i da unŭ aerŭ de mândrie care esludea orĭ-ce ideie de dependință servile. La vedere, sar fi pututŭ ghici că ea se simțea arbitrulŭ fericireĭ acesteĭ familiĭ în care intra ca desmostenită. Suptŭ ilinisca ieĭ aparintă, d-na de Senozan era prada agitărilorŭ celorŭ maĭ crude. Combătută de îndoielile sele ca părea câte uă-dată că-și impută acéstă stranie împărțire de tandreță. In contra revelațiuneloru Mariaseĭ, tôte fibrele ănimeĭ sale țineaŭ de Genevieva, acestŭ copilŭ alŭ sufletuluĭ seŭ pentru care tremurase, pentru care suferise, care-i dedese tôte bucuriile, tôte necazurile. Câte uă-dată uă mângâia, ca cumŭ ar fi voitŭ se proteste contra reținereĭ sele; apoĭ, la vederea Viergleĭ, ea tremura cugetândŭ că a pututŭ se-i spue adevĕrulŭ. Se gândea atuncĭ la acéstă copilă adăpată cu miseriĭ la acéstă martiră. Cândŭ eraŭ amendoue singure, o strângea în brațe și-ĭ acoperea fruntea de sărutărĭ, ca cumŭ ar fi voitŭ se rescumpere îndoulelele carĭ o torturaŭ și pe carĭ nu le putea învinge.

Doue septemânĭ trecură, și mersulŭ lucrurilorŭ fiindŭ definitivŭ fisatŭ, viéța de la Morniere păru că intră în seninătatea ieĭ obiĕinuită; dar cu tôte otărîrile mele uă nelinisce surdă mĕ misca. Voiamŭ se remânŭ rĕce ca ghiața, și respiramŭ uă atmosferă de flacărĭ. Viergia, alŭ cărĭĭ caracterŭ se desfășura în fiă-care ḑi, devenea pentru mine din ce în ce uă enigmă viue care mĕ turbura. Nicĭ uă-dată n'a statŭ unŭ amestecŭ maĭ curiosŭ de ănimă, de sufletŭ și de spiritŭ. Gracie lecțiunelorŭ luĭ Marulas, educațiunea sea era uă compositiune de ignorință și de sciințĭ din cele maĭ stranii. Se puteaŭ vedea marile îngrijirĭ ale pedagoguluĭ universitarŭ carĕ-ĭ formase viéța ca de păiatŭ. Cu câtŭ se domesnicea și începea a se pune pe cale bună, ne mirăm adesea, în cursŭlŭ convorbirilorŭ nóstre, că întâlneamŭ câte uă-dată în acestŭ spiritŭ naivŭ nisce înălțimĭ de cugetare ciudate și totŭ d'uă-dată nisce superstițiune copilărescĭ și credințe în magie. Une-orĭ, în cele maĭ simple cestiunĭ de morală a lumeĭ, descopereamŭ intrinsa nisce obscurităţĭ de înțelegere spăimêntătore, ca cumŭ i-ar fi stricatŭ cine-va în adinsŭ inteligința, și ar fi voitŭ se pregătéscă pentru rele acéstă natură ardinte și candidă. Cu imaginațiunea aprinsă de noțiunile false ale vieții culese de dênsa din romanele puse în junele ieĭ mânĭ, nu vedusе lumea de câtŭ printre ficțiunele înșelătore ale literatureĭ moderne. In mid'loculŭ acestorŭ contraste, ingenuitățile uneĭ Agnes, și adâncirile misterióse ale uneĭ ănimĭ bătândŭ la suflarea pasiuneĭ! Cu tôte acestea dobêndirămŭ în curêndŭ uă influință salutarie asupra acestuĭ caracterŭ neînfrînatŭ. Atrasă prin iubire ce părea a deschide de uă-dată sufletuluĭ seŭ orizonte noue, Viergia perdea cu încetulŭ acea temere selbatecă ce o aduce nenorocirea. Câte uă-dată ar fi pututŭ cine-va ḑice că, închisă în ea însăși, privea, miscată, vr'unŭ visŭ fermecătorŭ. Neincetatŭ cam sfiicióșă, ca asculta, necutesândŭ a se areta, cântărindŭ fiă-care cuvêntŭ, fiă-care gestŭ, și noĭ ne miramŭ de acéstă rece reservă de care nu încerca măcarŭ a se scutura. Intr'uă ḑi furămŭ și maĭ surprinșĭ vedêndŭ transfigurată d'uă dată, și înțeleserămŭ după momentele în carĭ ne părea absorbită că studiase pe marchisa și pe Genevieva ca se ie de la dênsele ceea ce-ĭ lipsea. Manierele plăcute, tonulŭ, ea înțelesese totŭ cu darulŭ minunatŭ de transformațiune ce posedŭ femeile într'unŭ gradŭ pe care noĭ nu-lŭ vomŭ atinge nicĭ uă-dată. Suptŭ acestă strălucire armoniósă de grăcie și frumusețe suverană, credŭiŭ a o vedea pentru prima-óră. Din ḑiua acésta ar fi pututŭ cine-va crede că nu trăise nicĭ uă-dată afară din castelŭ.

Mătușă-mea, maĭ totŭ-dé-una suferindă, mĕ însărcinase cu directiunea educațiuneĭ fiuluĭ seŭ. Petreceamŭ dar uă parte din ḑilele mele cu *cele doue verișóre*, pentru că trebue se le numescŭ astŭ-felŭ. Maĭ în fiă-care ḑi alergamŭ prin păduri. Viergia călărea pe unŭ poney ce-ĭ dăruise Genevieva, și pe care ea-lŭ ducea cŭ uă vitejie care-ĭ areta orgoliósa sea voință; apoĭ reintramŭ, damŭ pe Andreĭ preceptoreluĭ seŭ, și asistamŭ citindŭ, la lecțiunile de musică ce da Genevieva Viergieĭ, care avea intradeverŭ uă voce splendidă și unŭ simțimêntŭ din cele maĭ rarĭ.

Cu tôte acestea, în sinulŭ acesteĭ intimitățĭ, suptŭ forma libertățiĭ uneĭ afecțiunĭ frățescĭ, în care Genevieva amesteca inocintele sele veselii, uă neînțelésă lipsă de familiaritate totŭ domnea între mine și Viergia. De la primulŭ momentŭ alŭ venireĭ sele la castelŭ, isbitŭ de receala ieĭ subită, nu atribuisemŭ la începutŭ acéstă schimbare, de câtŭ doliuluĭ și încurcătureĭ naturale ce trebuia se încerce vedêndu-se d'uă-dată eșită din sfera sea în mid'loculŭ uneĭ familiĭ străină, cu obiceiurĭ nouĭ; dar după ce încurcătura primelorŭ ḑile trecu, începuiŭ a vedea că'n ea era maĭ multŭ de câtŭ reservă. Vruiŭ s'o imitŭ, dar, opritŭ fără voia otărîrilorŭ mele celorŭ maĭ înțelepte de uĭmitórele agitărĭ ce desceptase în mine, încercamŭ în zadarŭ a mĕ areta indiferinte. Uă turburare neesprimabile trăda în noĭ uă iritare fainică. Nu mĕ puteamŭ apera contra uneĭ amintirĭ a trecutuluĭ, și acéstă amintire părea că o apésă și pe dênsa. Ar fi pututŭ cine-va ḑice că unŭ felŭ de complicitate mută lega pentru totŭ-déuna sufletele nóstre. Câte uă-dată, surprindeam privirea sea ficsată asupra-mi cu unŭ felŭ de atintire întunecată a cărĭĭ înbătătore îngenire mĕ pătrundea ca uă săgiată de focŭ. Aludată din contra, dacaĭ vorbeamŭ, ea lua cu mine unŭ tonŭ aspru și mândru, séŭ mĕ 'npingea prin cuvinte crude ale cărorŭ înțelesŭ nu-mi scăpa, și care păreaŭ a areta uă amară inimicie.

(Va urma.) *Mario Uchard.*

www.dacoromanica.ro

locotenenţi, împreună cu S. S. L. Episcopii şi cu toţi ministri).

Membrii locotenenţei: Dumneţeŭ se vĕ fiă întrajutorŭ, fraţilorŭ! (respunsŭ unanimŭ: Dumneţeŭ se vĕ ajute.) D. Iovan Marinovici, pres. Senatului, ântêiulŭ membru alŭ locotenenţei, deschide Scupcina printr'unŭ discursŭ, (1) şi cândŭ ajunge la cuvintele, că vocea Naţiûniĭ s'a întrunitŭ asupra luĭ Milan M. Obrenovicĭ, Scupcina a resunatŭ de ura! şi Jivio! prelungite. Asemenea cândŭ a vorbitŭ de voinţa poporuluĭ de a proclama după legea succesiunĭ şi cu dreptŭ de moştenire de Principe alŭ Serbieĭ pe Milanŭ M. Obrenovicĭ IV, Scupcina a respunsŭ din noŭ prin ura! Jivio! şi aceleaşĭ aclamărĭ de câte orĭ numêle junelui Principe era pronunţatŭ. Când a ajuns la cuvintele: „Dumneţeŭ se binecuvinteze domnia nouluĭ nostru Principe!" Scupcina a respunsŭ ca unŭ singurŭ omŭ: „Dumneţeŭ s'o bine-cuvinteze!" Cele din urmă două cuvinte ale discursuluĭ: „Se trăéscă Serbia! Se trăéscă Milan Obrenovicĭ IV!" aŭ fostŭ primite cu cele maĭ entusiastice strigărĭ: „Jivio! Jivio!"

Preşedintele a mulţumitŭ locotenenţeĭ pentru c'a pututŭ conserva ordinea şi liniscea în ţéră, membriĭ locotenenţeĭ, ministriĭ şi episcopiĭ aŭ eşitŭ în mijloculŭ mulţumirilorŭ din partea Scupcineĭ.

Preşedintele (către deputaţi:) Vĕ rogŭ, fraţilorŭ, se ne punemŭ pe lucru. (Vocĭ: bine, bine). Cine voesce a vorbi, se céră maĭ ântêiŭ cuvintulŭ, pentru ca se păstrămŭ ordinea, căcĭ suntemŭ fórte numeroşĭ. (Vocĭ: bine! bine!

Preotulŭ de la Şabatz d. *Iancu Sovanovici* (plângendŭ şi suspinândŭ): Domnilorŭ, fraţilorŭ şi colegi! După trista espresiune a chipurilorŭ nóstre, după durerósa infăcişare a scumpeĭ nóstre Serbie, a capitaleĭ nóstre Belgradŭ s'a intreguluĭ acestŭ ţinutŭ, în care ne amŭ adunatŭ copiĭ aĭ ţereĭ care ne a chematŭ aicĭ ca se hotărîmŭ marĭ şi grele interese ale scumpeĭ nóstre Patrie, puteavomŭ noĭ, însă, începe acéstă mare lucrare fără se arĕtămŭ maĭ înainte durerea nóstră şi simţimêntele cari sfîşie ănimele nóstre, pentru marele Reposatŭ, pentru ântêiulŭ soldatŭ alŭ Serbieĭ, pentru celŭ maĭ mare Serbŭ, pentru părintele patrieĭ, pentru celŭ maĭ mare Principe Mihailŭ M. Obrenovicĭ care nicĭ uădată nu va putea fi uitatŭ? (Scupcina întrégă plânge). Putea-vomŭ noĭ óre începe acéstă mare şi grea lucrare, pînă se nu aducemŭ memorieĭ séle cele maĭ marĭ onorĭ (suspinurĭ în Scupcină) şi respecte ce unŭ Serbŭ a pututŭ vre uă-dată merita? Nu, fraţilorŭ, poporulŭ Serbŭ nu va uita nicĭ uădată nicĭ va jeli în destulŭ perderea cea mare (plânsulŭ şi gemetulŭ se mărescŭ) a Suveranuluĭ seŭ iubitŭ de toţi; poporulŭ Serbŭ scie că fiulŭ mareluĭ Miloşŭ a trăitŭ pentru fericirea şi progresulŭ ţereĭ. (Plânsulŭ şi gemetulŭ şi maĭ marĭ). Simţimêntulŭ de recunoscinţă pentru celŭ maĭ mare făcĕtorŭ de bine alŭ Serbilorŭ se umple ănimele nóstre, se umple ănimele urmaşilorŭ noştriĭ, pe câtŭ va ţine sórele şi luna. (Generale şi maĭ marĭ plansete şi gemete). Cine va putea se nu se róge ca Dumneţeŭ celŭ milostivŭ, împĕratulŭ împĕraţilorŭ, se dea reposatuluĭ bucuriă şi pace eternă mareluĭ sufletŭ alŭ mareluĭ Mihailŭ Obrenovicĭ Principeluĭ Serbieĭ! („Dumneţeŭ se dea pace sufletuluĭ seŭ!)

Preşedintele: Suntŭ încredinţatŭ, că popoporulŭ Serbŭ întregŭ împărtăşesce simţimentele, pe care ni le a esprimatŭ părintele în cuvintulŭ seŭ, şi că dorinţa este generale ca cuvintulŭ seŭ se fiă trecutŭ în protocolulŭ şedinţeĭ Scupcineĭ. („Trebue, voimŭ toţi acésta.")

Jivko Nedici deputatŭ alŭ Belgraduluĭ: Domnilorŭ şi fraţilorŭ! Amŭ aretatŭ cu durere simţimêntele nóstre sêrbescĭ şi naţionalĭ, s'amŭ jelitŭ într'unŭ chipŭ cuviinciosŭ pe neuitatulŭ reposatŭ Principe alŭ nostru; ănimele nóstre suntŭ pline de uă amară durere şi prin acésta amŭ plătitŭ datoria către trista memoria a trecutuluĭ; acumŭ trebue se ne gândimŭ la presentulŭ şi la viitorulŭ ţereĭ! Patrieĭ nóstre, trebue se ne ocupămŭ sincerŭ de fericirea şi de progresulŭ Serbieĭ întristate.

Fraţilorŭ! Am primitŭ uă mare sarcină ca deputaţi aĭ poporuluĭ; Serbia şi poporulŭ serbŭ ascéptă de la noĭ ajutorŭ şi mântuire în acestŭ timpŭ greŭ; trebue darŭ se ne înţelegemŭ şi se lucrămŭ astŭ-felŭ în cătŭ fraţiĭ nostriĭ şi posteritatea se nu ne blesteme ci se ne bine-cuvinteze; se lucrămŭ spre a merita pentru noĭ şi pentru poporulŭ serbŭ onórea inaintea lumiĭ; se lucrămŭ spre a consolida ordinea şi liniscea suptŭ gloriosulŭ drapelŭ alŭ luĭ Obrenovicĭ; se întrebuinţămŭ frăţesce şim unire tóte puterile nóstre spre a da juneluĭ succesore la tronŭ, Regenţi bravĭ, onestĭ şi patrioţi, ca se aibă astŭ-felŭ Serbia şi poporulŭ destule garanţie pentru fericirea, progresulŭ şi desvoltarea sigură a intregeĭ forţe naţionale, a instrucţiuniĭ publice şi a justiţieĭ. Numaĭ astŭ-felŭ vomŭ deveni celebri şi bine vĕdţi în lume; numaĭ astŭ-feliŭ vomŭ putea satisface pe Dumnezeŭ şi consciinţa nóstră; numaĭ astŭ-feliŭ ne vomŭ îndeplini datoria către poporulŭ care ne a alesŭ şi încredinţatŭ cea maĭ mare avere a sa, Serbia, liniscea şi fericirea sea. Dea Dumneţeŭ se nu roşimŭ nicĭ uădată de faptele nóstre, darŭ ca totŭ d'auna se putem privi pe toţi în ochi şi spune tare orĭ ce lucrare a nóstră, orĭ ce am făcutŭ ca Serbĭ, ca patrioţi şi ca deputaţi aĭ mareĭ Scupcine naţionale.

Fraţilorŭ! De cândŭ Serbia reînviată esiste ca Statŭ, esiste la dênsa şi dreptulŭ de moscenire la tronulŭ suveranŭ în familia Obrenovicĭ prin care a fostŭ reînviată. Acésta este confirmatŭ de actele internaţionale cele maĭ solemne, atâtŭ din partea Inalteĭ Porţi, cătŭ şi cabinetele garanţi. Toţi scimŭ acésta bine. Familia însemnéză, în adevĕratulŭ înţelesŭ, întrunirea de rude din tóte liniele. Astŭ-felŭ darŭ, succesiunea la tronulŭ Serbieĭ este unŭ faptŭ evidinte care nu se póte ataca în principiu, şi prin urmare este dreptulŭ poporuluĭ serbŭ, dreptulŭ suveranŭ de a prescrie ordinea acesteĭ succesiunĭ. Poporulŭ serbŭ insu-şi în Scrupcina de la 1861, prin legea de la 17 Augustŭ a prescrisŭ ordinea de succesiune, în virtutea cărei-a Milan M. Obrenovicĭ IV este principele ereditarŭ cu dreptulŭ de moscenire. Astŭ-felŭ, Scupcina naţionale n'are decâtŭ a'lŭ proclama de moscenitorŭ. Este adevĕratŭ, că în decretulŭ locoteninţeĭ provisore, prin care acéstă Scupcină a fostŭ convocată, s'a disŭ că Scupcina este convocată se alégă unŭ nuoŭ principe. Acésta este uă greşială involuntariă, prin care s'a atinsŭ legea fundamentale asupra succesiuniĭ, s'arŭ fi pututŭ produce pericole neprevĕdute pentru liniscea şi ordinea publică în ţéră, dacă n'arŭ fi fostŭ îndreptată printr'unŭ actŭ posteriorŭ, căcĭ poporulŭ ar fi fostŭ aruncatŭ în incertitudine, ne sciindŭ dacă este unŭ succesore la tronŭ, fiă după lege, fiă după testamentŭ. Darŭ greşiala locoteninţeĭ provisorie, chiarŭ de n'ar fi fostŭ îndreptată, nu nimicesce nicĭ restringe dreptulŭ poporuluĭ, carĭ esistŭ, nicĭ nu póte a'lŭ nimicĭ séŭ a'lŭ restringe.

După acestea darŭ declaraţiunea deputaţilorŭ acesteĭ marĭ Scupcine naţionale este: din cenuşia luĭ Nemanicĭ aŭ reînviatŭ Obrenovicii pe tronulŭ Serbieĭ, şi cu dênşiĭ vorŭ reînviua puterea, fericirea şi gloria naţionale, perdute la Kosow. Se trăiască Milan Obrenovicĭ IV, principe ereditariŭ alŭ Serbieĭ cu dreptŭ de mostenire în familia Obrenovicilorŭ (Se trăiască! Ura! Ura!)

Preşedintele. Cea d'ântêie cestiune sfîrşindu-se, vĕ rogŭ, fraţilorŭ, se regulămŭ lista civile a principeluĭ, şi credŭ că nimenĭ nu va avea altă părere de cătŭ se remăe acea-aşĭ pe care a avutu-o şi reposatulŭ Principe Mihail. („Da! Da! Se remăie acea-aşĭ" S'aude altă voce: Noĭ privimŭ înainte éră nu indărătŭ. vomŭ a de maĭ multŭ). Acumŭ după lege este la rândŭ a se alege regenţiĭ carĭ vorŭ guverna Serbia pînă la maioritatea Principeluĭ. (Se alegemŭ.)

Arsa Lukică secretarŭ, deputatŭ alŭ Belgraduluĭ. D. preşedinte dice: acumŭ este la rândŭ se alegemŭ regenţiĭ pentru junele nostru Principe. Fraţilorŭ, este insemnată acéstă alegere pentru a cări-a fericilă sevârşire ne aŭ trimisŭ fraţiĭ nostrĭi carĕ cu bucuriă şi cu dreptŭ ascéptă se alegemŭ ómenĭ, carĭ, ca cei maĭ vĕrstnicĭ fiĭ aĭ patrieĭ nóstre, se merite pe deplinŭ acéstă alegere. Fraţilorŭ, este unŭ lucru greŭ şi mare, darŭ este multŭ maĭ mare respunderea ce luămŭ asupră-ne prin acéstă alegere. De la acéstă alegere a nóstră aternă fericirea şi esistinţa scumpeĭ nóstre Serbie. Rugândŭ pe Dumneţeŭ se me ajute în acéstă grea lucrare, mĕ presintŭ înaintea d-vóstră, spre a vĕ propune pentru ântêiulŭ regentŭ pe d. Milivoie Blaznavatz. („Bun! Bun!") Fraţilorŭ! Blaznavatz este omulŭ care s'a bucuratŭ de marea încredere a prea multŭ iubituluĭ şi nicĭ uădată ultatuluĭ nostru principe Michaelŭ, învĕţatŭ în sciinţele militare şi bravŭ, şi acestea suntŭ calităţi care suntŭ necesare Serbieĭ totŭ de una şi maĭ cu séma în împregiurările actuale: afară de acestea, este unŭ omŭ inteligintŭ, care va sci se stime marea încredere ce poporulŭ serbŭ pune într'insulŭ, şi se ocupe cu demnitate, pentru onórea şi gloria Serbieĭ, loculŭ ce i se ofere. („Dumneţeŭ se-lŭ apere! Se trăiască!" Pentru alŭ douilea regentŭ propunŭ pe d. Iovan Ristici. („Voimŭ! Voim!")

Preşedintele, sunteţi toţi d'acéstă propunere?

(„Suntemŭ! noĭ cunóscemŭ ómeniĭ în carĭ avemŭ încredere.")

Preşedintele. Astŭ-felŭ, primiţi toţi în-tr'unŭ glasŭ? („Primimŭ; Jivio!") Ancă uădată vĕ întrebŭ, primiţi toţi? („Primimŭ, primimŭ! Jivio!")

Arsa Lukică, Cea-a ce am disŭ despre d. Blaznavatz, dicŭ şi despre acestŭ domnŭ, cu acéstă deosebire numaĭ, că celŭ d'ântêiŭ este militarŭ, şi celŭ d'alŭ douilea este diplomatŭ. Pentru alŭ treilea regentŭ propunŭ pe d. Senatore Iovan Gavrilovicĭ, (Bunŭ Bunŭ! Jivio!") omŭ care îndelungŭ a ocupatŭ cu credinţă funcţiunĭ ale Statuluĭ, care este bine cunoscutŭ de lumea nóstră serbă literară şi care, după opiniunea generale, se va înţelege şi cu celŭ d'ântêiŭ şi cu celŭ de alŭ douilea, şi acésta este de cea maĭ mare importanţă.

Preşedintele: Primiţi toţi în-tr'unŭ glasŭ? („Primimŭ!" Unŭ deputat: Nu primescŭ, ceĭ d'ântêi douĕ regenţi aleşĭ se alégă pe alŭ treilea.") Vĕ rogŭ fraţilorŭ, legea a datŭ Scupcineĭ singure dreptulŭ se alégă pe câte treĭ regenţi. (Sgomotŭ şi vorbirĭ. Blaznavatz şi Riticĭ, esŭ din ministriĭ unde se aflaŭ cu ceĭ-l'alţi inalţi funcţionarĭ, episcopĭ, şi se arĕtă la tribună).

Ristici. Fraţilorŭ, Scupcinariĭ aŭ dreptulŭ se alégă pe regenţi, de acea-a alegeţi în libertate pe cine voiţi („Suntemŭ, suntemŭ pentru d. Gavrilovicĭ.")

Preşedintele. Sunteţi darŭ pentru câte treĭ? („Suntemŭ, se trăiască").

Blaznavatz. Vĕ mulţumescŭ, fraţilorŭ, în numele regenţeĭ, pentru alegere, şi vomŭ lucra toţi uniţi spre a da Principeluĭ nostru Milan Obrenovicĭ IV, Serbia maĭ fericită şi maĭ înaintată, de cătŭ o primimŭ. Aveţi decĭ încredere în noĭ? (Avemŭ! avemŭ! Se trăiţi, se trăiţi!") Permiteţi-mĭ darŭ de a propune şi a dice: Se trăiască Milan M. Obrenovicĭ IV pentru fericirea şi prosperitatea Serbieĭ, („Se trăiască! se trăiască! se trăiască!" In acestŭ momentŭ începură salvele de tunurĭ, trăgendu-se 101 lovituri; în Scupcina veseliă şi strigărĭ: Dumneţeŭ se-lŭ facă fericitŭ! Jivio! Ura, Ura!")

Preşedintele. Vĕ rogŭ, fraţilorŭ, se alegeţi acumŭ câte treĭ deputaţi de fiă care district se mérgă se caute pe Inălţimea Sea Principele. („Voimŭ, voimŭ!") — Se alege câte treĭ deputaţi de districtŭ şi plécă. Scupcina nu maĭ lucréză, asteptândŭ cu nerăbdare sosirea Principeluĭ. Către ţece ore, Inălţimea Sea sosi călare, urmatŭ de maĭ mulţi oficiărĭ, de cavaleria regulată şi de a miliţielorŭ naţionale şi de a gardeĭ cu săbiele trase. Primită de ministriĭ de Senatorĭ, episcopĭ şi consulĭ, Inălţimea Sea a fostŭ salutată la uşia Scupcineĭ de strigările cele maĭ puterice.)

Inălţimea Sea (după ce sgomotulŭ a incetatŭ); Dumneţeŭ se vĕ ajute, fraţilorŭ! („Dumneţeŭ se te ajute!") Suntŭ june şi ancă scolarŭ, şi de acumŭ şi principe alŭ Serbieĭ. Mĕ voiŭ sili a studia bine s'a inveţa spre a fi totŭ déuna folositoriŭ poporuluĭ serbŭ. Pînă atunci, me daŭ cu încredere poporuluĭ şi regenţilorŭ aleşĭ de poporŭ. Jiveo, Jiveo! Ura! Ura! Jiveo! „Mulţi scupcinarĭ plângŭ, şi lacrimele strălucescŭ în ochiĭ tuturorŭ!"

Preşedintele: Ve rogŭ, fraţilorŭ! Acumŭ domniĭ Regenţi vorŭ depune jurămêntulŭ.

Unŭ scupcinariŭ: Trebune, vedi bine, se jure şi dinşiĭ, cumŭ amŭ juratŭ noĭ.

Mitropolitulŭ *Mihail*. Domnilorŭ Regenţi! Serbia increde sórtea sea patriotismulŭ vostru; Serbia ve dă ca depositŭ viitorulŭ seŭ; Serbia crede în sinceritatea şi inţelepciunea vóstră. Aşemenea încredere se deştepte în ănimele vóstre patriotice şi cucernice credinţa vóstră către poporulŭ Serbŭ, se destepte seriósa vóstră îngrijire pentru conservarea independinţeĭ Patrieĭ nóstre create de nemuritorulŭ Principe Mihailŭ, pentru inviolabilitatea drepturilorŭ Serbieĭ şi pentru sicuranţa juneluĭ nostru Principe Milan Obrenovicĭ IV. Sigilaţi, domnilorŭ, promisiunea vóstră prin sânta credinţă, întăriţi cuvêntulŭ vostru, pe care l'ŭ daţi astăţi naţiuniĭ, prin jurămêntulŭ ce faceţi, inaintea luĭ Dumneţeŭ s'a sânteĭ biserice. Serbieĭ şi principeluĭ seŭ. Fiţi, domnilorŭ, credincioşĭ luĭ Dumneţeŭ, respectaţi biserica şi credinţa ortodocsă, şi prin acestea ve veţi întări în credinţă către poporŭ şi către principele Serbieĭ, în numele căruia aveţi a guverna după legi statulŭ vostru. Puneţi mânele pe sântele lucrurĭ ale credinţeĭ nóstre, crucea şi evangelia, şi chiămândŭ cu toţi împreună pe Dumneţeŭ întrajutorŭ, ca se puteţi, spre bucuria nóstră, a vĕ îndeplini datoriele marĭ şi grele cu carĭ vĕ însărcinaţi acumŭ, rostiţi acestŭ jurămêntŭ (mitropolitulŭ, în amforă şi patrafirŭ, avêndŭ la spate unŭ diaconŭ în stiharŭ, citesce jurămentulŭ, scupstinariĭ toţi stândŭ în picióre, şi regenţii repetândŭ fiă care cuvêntŭ.)

După jurămênt şi după uă rugăciune pentru principe, se cântă unŭ imnŭ naţionale pentru mulţi anĭ, ca felicitare, acompaniatŭ de toţi scupcinariĭ, şi urmatŭ apoĭ de strigărĭ: Jivio, Jivio!")

Regenţii subscriŭ jurămêntulŭ, în cea maĭ adîncă tăcere din partea Scupcineĭ; mitropolitulŭ întăresce jurămêntulŭ: „făcutŭ înaintea nóstră şi în sala Scupcineĭ astă-ţi 20 Iuniŭ 1868, şi subscrisŭ de regenţi, întărindu-lŭ şi noĭ cu semnătura şi sigiliulŭ nostru."

Inălţimea Sea: Cu Dumneţeŭ! (Şi insocitŭ de regenţi, de arhiereĭ şi de ceĭ-l-alţi domnĭ, ese din sală insocitŭ de strigările „cu Dumneţeŭ, cu Dumneţeŭ, Jiveo! ura!"

Preşedintele: Inălţimea Sea merge acumŭ la parcŭ unde trupele vorŭ face jurămêntulŭ lorŭ. Dacă vĕ este pe voiă, se ne odinimŭ unŭ pătraŭ de oră şi apoĭ vomŭ urma lucrarea nóstră. („Voimŭ, voimŭ!" Repausŭ.)

Preşedintele (după repausŭ): Este necesariŭ după lege se supscriemŭ aceste treĭ acte, adică, proclamarea principeluĭ, regularea listeĭ civile şi alegerea Princi-Regenţilorŭ; darŭ fiindŭ că aceste treĭ acte nu suntŭ încă terminate, se citimŭ pînă atuncĭ uă depeşiă care ne a sositŭ. („Bine, bine!")

Glavinici, secretariŭ, citesce uă depeşiă de la Sabatz cu felicitărĭ şi aclamaţiunĭ pentru Principe şi Scupcină.

Preşedintele: Acumŭ vĕ rogŭ, fraţilorŭ, ascultaţi citirea actuluĭ prin care s'a proclamatŭ Principele.

Glavinici, secretariŭ, citesce:

„Marea Scupcină naţionale, convocată în urma laşiuluĭ asasinatŭ alŭ principeluĭ Mihailŭ Obrenovicĭ III mortŭ fără posteritate, pentru a esprime otărîrea sea asupra ocupareĭ tronuluĭ Serbieĭ, întrunită la Topsider la 20 Iuniŭ anulŭ 1868;

„Considerândŭ că după rostirea vechielor instituţiunĭ naţionale inainte de anulŭ 1839, şi după rostirea beratuluĭ şi hatişerifulŭ sultanuluĭ din anulŭ 1830, precumŭ şi după otărîrea scupcineĭ naţionale de la St. Andreĭ din anulŭ 1858, demnitatea principiară în Serbia este ereditară în familia Obrenovicĭ;

„Considerând că prin legea asupra ereditătăţiĭ tronuluĭ Principatuluĭ Serbieĭ de la 20 Octobre 1859, este prevĕdută şi ordinea după care succesiunea la tronŭ trece de la unulŭ la altulŭ, şi după acésta;

Considerândŭ că Principele Mihailŭ Obrenovicĭ III a muritŭ fără posteritate. şi că este în viéţă din familia Obrenovicĭ fiulŭ repausatuluĭ seŭ vĕrŭ Miloşiu Ef. Obrenovicĭ cu numele Millan:

„Marea Scupcină naţionale, intemeiată pe numitele legĭ, otărasce şi proclamă în unanimitate:

„După principele Mihailŭ Obrenovicĭ III, principe legitimŭ ereditarŭ alŭ Serbieĭ este Millan M. Obrenovicĭ, alŭ patrulea suveranŭ din familia Obrenovicĭ.

„Marea Scupcină naţionale otărînd şi proclamândŭ acésta în numele intreguluĭ poporŭ serbŭ, ca represintaţiune legale a sea.

„Se trăiéscă Serbia, se trăiéscă Millan Obrenovicĭ IV Principele Serbieĭ. (Se trăiéscă! se trăiéscă! ura!)"

Preşedintele. Acumŭ toţi pe rândŭ se sup-semnămŭ acestŭ actŭ.

Unulŭ dintre scupcinarĭ: Inainte de a supscrie, voimŭ ca junele principe se aibă moştenitorulŭ seŭ, şi acésta din dinastia Obrenovicĭ. („Nu numaĭ din linia bărbătéscă, dar şi din linia femeiéscă se fiă moştenitorĭ" strigă uniĭ în Scupcină.)

Preşedintele: Vĕ rogŭ, fraţilorŭ, pentru cea ce privesce succesiunea dinasticĭ Obrenovicĭ, vedŭ că poporulŭ voiesce se fiă şi maĭ bine hotărîtă. („Da, da.") Vomŭ otărî acésta însă maĭ târţiŭ, şi acumŭ se supscriemŭ numaĭ acestŭ actŭ. („Bine! Darŭ voimŭ se conservămŭ dreptulŭ de a putea otărî acésta maĭ târţiu.") Suntemŭ datorĭ se lucrămŭ în marginile legeĭ, şi ancă n'amŭ sfîrşitŭ nicĭ ceea ce avemŭ după lege a sfîrşi. De aceea trebue maĭ ântêiŭ se supscriemŭ acestŭ actŭ. Avemŭ maĭ multe dorinţe, pe carĭ le vomŭ lăsa însă împreună cu acéstă cestiune pentru a doua scupcină naţionale, şi atuncĭ vomŭ otărî despre dînsa. De aceea darŭ vĕ rogŭ ancă uădată se supscriemŭ acestŭ actŭ, şi fiindŭ că mâne vomŭ avĕ érăşi şedinţă, vomŭ putea se ascultămŭ şi'n privinţa acésta dorinţele naţionale. („Nu, acumŭ voimŭ se regulămŭ mostenitorulŭ.") Toţi voimŭ acésta, darŭ nu este timpulŭ acumŭ. („Aşa este;" sgomotŭ, strigărĭ.) Vĕ rogŭ se mĕ ascultaţi. Noĭ n'amŭ venitŭ în acéstă Adunare se lucrămŭ despre succesiunea princiară, ci se proclamă pe principe.

Se citimŭ darŭ şi cele-l-alte douĕ acte despre lista civile şi despre regenţi, şi le vomŭ sup-scrie după prânţŭ pe rândŭ. Este bine astŭ-felŭ? („Voimŭ, voimŭ!" Repausŭ aprópe unŭ pătrarŭ de oră.)

Preşedintele (după ce şedinţa este deschisă): Se citimŭ actulŭ despre Regenţi.

Glavinici, secretarŭ, citesce actulŭ prin care marea Scupcină naţionale, după ce a proclamatŭ pe Principele Millan, considerândŭ că principele este minore, aprópe a împlini alŭ 14-lea anŭ, si pentru casulŭ acesta Scupcina, în virtutea legiĭ de la 20 Octobre 1859 avêndŭ a alege treĭ persóne carĭ, ca regenţi aĭ demnităţiĭ princiare se aibă autoritatea princiară, marea scupcină naţionale a alesŭ regenţi pe d. Milivoje Blaznavatz, pe d. Ivan Ristici şi pe d. Iovan Gavrilovicĭ. („Fórte bine, fórte bine! Se trăiéscă!")

Preşedintele: Sunteţi mulţimiţi ca Regenţii se remăiă pentru totŭ timpulŭ câtŭ Principele nu va fi majorŭ? („Unii strigă: Pentru totŭ! şi alţiĭ: Nu voimŭ!")

Glavinici secretarŭ. Ve rogŭ, eŭ suntŭ aicĭ deputatŭ ca şi d-vóstră, érŭ nu numaĭ secretarŭ. De aceea ve dicŭ că pînă acum amŭ lucratŭ totŭ după lege, şi trebuie şi acumŭ totŭ după lege se lucrămŭ, şi legea dice că regenţii se aleg pentru treĭ anĭ. (Unulŭ dintre deputaţi: Nu auţimŭ, intórce-te spre noĭ!" Alţiĭ: „Aşa este, după lege trebue se lucrămŭ." Strigărĭ.)

Preşedintele sgomotŭ): Ascultaţi! Ve rogŭ păziţi rândulŭ. Numaĭ unulŭ se vorbéscă („se se urmeze cumŭ diceţi!") (Strigărĭ în Scupcină.)

Nedici, secretarŭ: Arŭ fi cu greŭ, cândŭ regenţii arŭ remânea numaĭ pentru treĭ anĭ, căcĭ Inălţimea Sea Principele după patru anĭ va fi majore, şi atuncĭ nu este demnŭ a se convoca Scupcina după treĭ anĭ se alégă pe regenţi... („Nu vĕ osteniţi se plângeţi poporulŭ, trebue se lucrămŭ după lege, şi legea dice pentru treĭ anĭ," intrerupŭ uniĭ din Scupcinarĭ.

Preşedinte. Vă rogŭ se se gindiţi'acésta după prânţŭ, s'atuncĭ vomŭ regula tóte, după cum trebue. Maĭ inainte însă de a ridice acéstă şedinţă, se se citéscă uă depeşiă („S'o auţimŭ.")

Glavinici, secretarŭ, citesce uă depeşiă de mulţumiri şi felicitari pentru Principe, şi Scupcină, terminându-se: se trăiască Milan Obrenovicĭ IV, principele Serbieĭ! Se trăéscă Scupcina naţionale!" strigărĭ din Adunare: „(Le mulţumimŭ, se trăiască şi eĭ!" Şedinţa se sfîrşesce. (Va urma).

PARTEA COMUNALE.

CONSILIULU MUNICIPALU DIN BUCURESCI.

ŞEDINŢA XL.

Juoĭ 20 Iuniŭ 1868.

(Inchiăiere).

Se supune la aprobare budgetele bisericilorŭ, St. Nicolae din suburbea Popescu şi St. Ion-Nuoŭ pentru anulŭ corentŭ, cercetate de primăriă şi aflate în regulă.

www.dacoromanica.ro

Consiliulŭ le aprobă, pe alŭ bisericeĭ St. Nicolae din Suburbia Popescu în cifra de leĭ vechĭ 8952 parale 23 la venitŭ, împreună cu capitalulŭ remasŭ la finele anuluĭ trecutŭ, și de leĭ vechĭ 5,264 la spese; pe alŭ bisericeĭ St. Ioan-Nuoŭ, în cifra de leĭ vechĭ 11,004 parale 22 la venitŭ, împreună cu capitalulŭ remasa la finele anuluĭ trecutŭ și de leĭ vechĭ 8904 la spese.

Se supune Consiliuluĭ propunerile făcute de d. Cavalerŭ D. de Gyra, în urma depeșeĭ telegraphice din Wiena a d-luĭ Dumitru Brătianu, pentru concesiunea înfințăriĭ de drumurĭ de ferŭ americane în tótă circumferința Bucurescilorŭ.

Consiliulŭ chipzuiesce a se da aceste propunerĭ în examenulŭ uneĭ comisiunĭ compuse de membriĭ seĭ dd. Manolescu și Carada și de architectulŭ orașuluĭ.

Se supune Consiliuluĭ petițiunea d-luĭ Michail Popovicĭ de a i se da autorisațiune se împrejmuéscă cu scândure locul seŭ de pe Strade Nouă, provisoriŭ pînă ce va face pe dênsulŭ construcțiune de zidŭ.

Consiliul, consecent decisiunĭ luate de dânsulŭ în ședința de la 2 Maiŭ trecutŭ în privința unorŭ asemenea cererĭ, nu încuviințéză permisiunea cerută.

Se supune Consiliuluĭ cererea d-luĭ D. E. Lazar de a i se da voie se construiă uă cameră de zidŭ pentru portarŭ în curtea sa, de pe calea Mogoșóeĭ, Suburbia Crețulescu.

Se citesce și relațiunea dată de d. Conductor respectivŭ cu schița de planŭ de situațiune.

Consiliulŭ nu încuviințéză cererea de câtŭ cu condițiunea de a se retrage proprietarulŭ pe linia albastră însemnată pe disa schiță.

Se supune Consiliuluĭ noua petițiune a d-luĭ And. Adămescu prin care repetă cererea de a i da autorisațiune se prefacă cu metalŭ învelitórea caseĭ sale de pe Calea Belvedere No. 64.

Se citește și relațiunea d-luĭ ingenerŭ Toncovicénu, prin care arétă că, fiindŭ că d. Adămescu nu schimbă căpriórele, ci numaĭ voiesce a da olanele josŭ și a pune în locul lorŭ tablă de ferŭ, și fiindŭ că casa e solidă, este de părere a i se încuviința cererea.

D. Lapati aduce aminte d-lorŭ Consilierĭ că prima petițiune presentată de d. Adămescu supunându-se Consiliuluĭ, n'a fostŭ respinsă, ci numaĭ s'a amânatŭ resolvarea eĭ pînă la votarea nouluĭ regulamentŭ asupra construcțiunilorŭ.

Consiliulŭ decide a se da d-luĭ Adămescu ceruta autorisațiune cu condițiune expresă de a nu schimba și căpriórele învelitóreĭ.

D. Buescu dice, că dd. Naum Dașu și Anastase George, cerându a li se elibera uă parte din baniĭ ce li s'a reținutŭ pentru întreținerea pavagiuluĭ Stradeĭ Vămeĭ, reconstruitŭ de dênșiĭ, pentru că celŭ d'ântêiŭ anŭ de întreținere a trecutŭ, Primăria nu le a pututŭ satisface cererea pe deplinŭ fără uă autorisațiune a Consiliuluĭ, căcĭ pe o parte din disa stradă, făcêndu-se canalŭ, s'a transformatŭ și pavagiulŭ pe uă suprafață de 150 Stânjenĭ pătrațĭ și s'a întreținutŭ în comptulŭ întreprinderĭtoruluĭ canaluluĭ, érŭ petiționariĭ pretindŭ reținerea și pentru acea parte. Se consultă darŭ Consiliulŭ, dacă numiții aŭ dreptulŭ la restituirea reținerii întrege pentru unŭ anŭ.

Consiliulŭ, considerândŭ că casulŭ construcțiuneĭ acelŭ brațŭ de canalŭ n'a fostŭ și n'a pututŭ fi prevĕdutŭ prin contractulŭ petiționarilorŭ; considerêndŭ prin urmare că eĭ aŭ motivŭ se dică că — dacă nu se face canalulŭ — pavagiulŭ fiindŭ bine lucratŭ de dênșii n'avea nevoiă de nicĭ uă reparațiune și astŭ-felĭŭ trebuia se li se inapoieze reținerea pe unŭ anŭ, căcĭ reținerea li s'a făcutŭ numaĭ ca garanție pentru soliditatea pavagiuluĭ și întreținerea luĭ la casŭ de trebuință; Consiliulŭ decide a se restitui d-lorŭ Naum Dașu și Anastase George suma cuvenită pentru primulŭ anŭ de întreținere din aceia ce li s'a reținutŭ din prețulŭ pavagiuluĭ în cestiune, după contractŭ. Câtŭ pentru întreținerea disuluĭ pavagiŭ, pe viitorŭ pînă la expirarea terminuluĭ stipulatŭ, cestiunea reintră în starea eĭ normalĕ, și se va regula conformŭ contractuluĭ.

Se supune Consiliuluĭ Procesulŭ-verbalŭ redigeatŭ de d. V. Hernia, consiliarŭ-ajutorŭ, despre starea financialĕ a Caseĭ Comunalĕ în sêra de 31 Maiŭ trecutŭ, conformŭ articoluluĭ 101 din Legea Comunelorŭ.

Consiliulŭ ia actŭ de cele arătate prin acestŭ procesŭ-verbalŭ.

Se face cunoscutŭ Consiliuluĭ că unŭ d. Ghiță Anghel, întreprinderĭtorulŭ reparațiunelorŭ făcute ospeluluĭ comunalŭ în anulŭ trecutŭ, avêndŭ a maĭ primi leĭ 305 bani 9, pentru lucrările ce a făcutŭ, primăria nu'ĭ póte plăti acești bani, căcĭ paragrafulŭ respectivŭ din budgetulŭ anuluĭ 1867, este sleitŭ încă din acelŭ anŭ.

Consiliulŭ decide ca arătata sumă de leĭ 305 și 9 bani se se dă din economiele ce aŭ lăsatŭ alte paragraphe de la spese din budgetulŭ anuluĭ 1867, cu încuviințarea însă și a ministeriuluĭ, conformŭ legeĭ.

D. Lapati rógă pe consiliŭ se încuviințeze plata sumeĭ de leĭ vechĭ 1,400 costulŭ a altorŭ dece miĭ ocale varŭ hydraulicŭ ce s'a maĭ cumpĕratŭ la Octombriŭ anulŭ trecutŭ prin inginerulŭ D. N. Róttă, pentru terminarea lucrăriĭ basinelorŭ de la St. George Nuoŭ, dupe cumŭ se arată prin raportulŭ numituluĭ inginerŭ pe care d. Lapati îlŭ pune în vederea d-lorŭ Consiliarĭ.

Consiliulŭ încuviințéză și acéstă chieltuélă.

D. Lapati ca locotenentŭ alŭ Primaruluĭ, dice că după votulŭ consiliuluĭ din ședința precedinte, s'a înțelesŭ cu d. Poumay în privința împrumutuluĭ propusŭ de d. Beaulieu prin d. Poradowski; că d. Poumay i-a respunsŭ că represintă în adevĕrŭ acea casă, că e gata a intra în tratațiune cu comuna și a'ĭ da și baniĭ, însă nu cu anuitatea de 10 și jumetate, căcĭ acéstă cifră a fost respinsă de casa Beaulieu, și că mănține condițiunile primitive; în fine, că consiliulŭ se-ĭ arate definitivŭ prețulŭ cu care voiesce a face împrumutulŭ, și d-sea, va intra în corespondință despre acésta cu disa casă de bancă.

Consiliulŭ rógă pe d. Lapati se céră de la d. Poumay condițiunile în detaliŭ ale împrumutuluĭ după cumŭ îlŭ póte face casa ce represintă, și se i le supuiă în ședința ce va urma după primirea lorŭ.

Se supune referatulŭ d-lorŭ Petrescu și Manolescu, consiliariĭ numiți în comisiune în privința cestiuniĭ relativă la construcția ospeluluĭ bisericeĭ Dobrotésa.

Consiliulŭ adoptă opiniunile numiților dd. consiliarĭ, adică:

1. A se constata prin experți starea construcțiuniĭ după cumŭ se află.

2. A se pune din nuoŭ în licitațiune terminarea construcțiuniĭ.

3. A se pune la cale îndemnisarea bisericeĭ de diferință, dacă ar resulta, fără judecată, conformŭ obligațiuniĭ luată prin actulŭ de garanție.

D. Primarŭ ad-interimŭ arată că, după cererea d-luĭ cămandantŭ alŭ legiuniĭ a 2-a a guardieĭ cetățenescĭ din capitală, s'a înființatŭ în trebuința aceleĭ legiunĭ unŭ sigiliu cu cutiă și burete, uă tablă mare cu picióre văpsită cu oleiŭ pentru teoria oficerilorŭ și uă altă tablă mare văpsită cu inscripțiunea legiuniĭ, care s'a pusŭ pe duoĭ stătpĭ d'asupra porțiĭ localuluĭ legiuniĭ. Aceste objecte costă leĭ 74, bani 40, pentru cari d. Primarŭ rógă pe consiliŭ ce decidă din ce paragrafŭ se se plătéscă, căcĭ pentru asemenea spese nu esistă nicĭ unŭ creditŭ în budgetŭ.

Consiliulŭ decide ca se se plătéscă acésta sumă de leĭ 74 bani 40 prin viramentŭ din cea destinată pentru remonta tobelorŭ guardieĭ cetățenescĭ.

Ședința se ridică la 4 3/4 ore.

ANUNCIU. Apatra parte din Hanulŭ de la capulŭ poduluĭ Mogoșóeĭ numitŭ a luĭ Niculcea este de vîndare. Doritoriĭ se vorŭ adresa la fratele meŭ Dumitrache Nicolau, la zisulŭ Hanŭ. Mihalache Nicolau.
No. 335. 3—2d.

CIMENTU DE PORTLAND adeverat, aŭ sositŭ la Magasinulŭ sub-semnațilorŭ câte 4 Cântare Englezescĭ (160) oca garantatŭ și cu prețurĭ moderate.
Constandinescĭ et Rigopolu. Hanu Zamfirŭ No. 7.

DE VINDARE séŭ INCHIRIAT Casele din suburbia Mihaiŭ-Vodă Strada Sf. Apostolĭ, unde se află acumŭ arestulŭ preventivŭ, proprietatea D-luĭ Emmanoilŭ Crețulescu, și care vorŭ fi libere la Sf. Dimitrie viitorŭ. Doritoriĭ se vorŭ adresa la D. Emmanoil Lahovari, Calea Mogoșóeĭ, No. 74 lîngă Palatŭ.
No. 336. 6—3d.

DE VINDARE. Doue Faitóne de Viena sosite acuma dupe Modelurile celo maĭ noĭ, îmbrăcate cu mătase albe, cu prețŭ forte moderatŭ. Doritoriĭ de a le cumpăra, vorŭ bine-voi a se adresa la Magazinulŭ D-luĭ Ghiță Ión, Ulița Lipscanilorŭ la Cerbu de aurŭ No 48.
No. 315. 10—2d.

DE VENDARE. Casa din Strada Dómnei, a fraților Scarlat și Grigorie Folcoienĭ. Doritoriĭ se se adreseze la proprietarĭ care locuescŭ în acea Casă.
No. 330. 3—2d.

DE INCHIRIAT și de VINDARE chiarŭ de acumŭ, casele Polcovniculuĭ Ghenca din Suburbia Hagiu, Strada Vergului. Doritoriĭ se potŭ adresa la Proprietara lorŭ ce séde în aceste case.

DE VINZARE, doue prăvăliĭ ulița mare, colțu, în orașulŭ Buzăŭ, cu împrejmuire. Doritoriĭ ce vorŭ voi a cumpera asemenea acarete se se adresuză la sub-semnatulŭ Mah. Banuluĭ.
Nicolae Poenaru.
No. 322. 4—6d.

MOȘIILE mele SICHLA și VOIETINU din Districtu Rîmnicu Săratŭ, suntŭ de datŭ cu arendă pe cincĭ séŭ șase anĭ, de la viitorulŭ S-tu Ghnorgie. Doritoriĭ se potŭ adresa chiar la aceste Moșiĭ unde mă aflu, orĭ cândŭ vorŭ voi, érŭ la 1-iŭ Augustŭ, este a se ține Licitațiune pentru dânsele.
Constantin Grădișteanu.
No. 336. 3—6d.

MOȘIILE mele Smeenii, Șopîrliga districtuluĭ Buzeŭ în sumă de 2,400 pogóne de arătură și finéță cu hanŭ în satŭ, eleșteŭ, se daŭ cu arendă de la St. Dumitru viitorŭ. Doritoriĭ se vorŭ adresa în Bucurescĭ la D-na Efrusina Urlățénu, Strada Polonă, No 16, în Focșanĭ la sub-scrisulŭ.
G. I. Vernescu.
No. 247. 7—14d.

MOȘIA UDENI, Districtul Vlașca Plasa Neajlovu, este de datŭ în arendă chiarŭ de acumŭ, anulŭ 1868 Iuniŭ 26, amatoriĭ, se se adreseze la proprietarĭ eĭ, Colonelŭ Movillă, Drăghicénu Fărcășanu, Batișteĭ, Str. Polonă, No. 28.

UA MAGASIE spațiósă la Casa cu No. 10, din ulița Germană, este de închiriatŭ chiarŭ de acumŭ, precumŭ și Vin de vîndare de Deallulŭ mare. Doritoriĭ se vorŭ adresa la proprietarulŭ Caseĭ.
No. 333. 6d.

UA LOCOMOBILA și BATEUȘE (treierătóre), putere de 10 caĭ, construcție cea maĭ nouă din anulŭ 1868, de la Fabrica Clayton Shuttleworth et C-nie Lincoln, se află de vîndare la schéla Turnu Măgurele. Doritoriĭ se vorŭ adresa la D-lorŭ Waller și Hartmann. Bucurescĭ Calea Herestreuluĭ No. 105.

MISCARILE PORTURILORŬ ROMANIEI.

URSA VIENEI 9 Iuliŭ

	FL.	KR.
Metalice	58	20
Naționale	58	90
Lose	63	—
Creditulŭ	87	20
Acțiu. bănce	750	—
London	204	90
Argintŭ	113	55
Argi. în mărf.	110	75
Ducați	5	37

NUMIREA PRODUCTELOR	GALATI.	BRAILA. 11 Iuliŭ	GIURGIU. 28 Maiŭ	CORABIE ȘI VAPORE.	GA.	BR.	GIU
Grâŭ cișcărŭ cal. I. chila leĭ		305—310		Corăbiĭ sosite încărcate		3	
„ „ „ II. „ —		275—285		„ „ deșerte...		7	
„ eărnăŭ „ I. „ —		245—255		„ pornite încărcate		4	
„ „ „ „ II. „ —				„ „ deșerte..		1	
„ arnăutŭ ghircă			218—210	Vapóre sosite		12	
Secară		175 - 180		„ pornite		6	
Porumbŭ			129— —	Șlepurĭ pornite și încărcate la Sulina			
Orțŭ		95—120					
Ovĕsŭ							
Meiŭ							
Rapiță							

OBSERVATIUNI METEOROLOGICE — Anu 1868 — 23 Iuliŭ

Tecucĭ, timpulŭ seninŭ, vîntŭ N. W. plus 29 gr. R
Ocna, 29 gr. caldŭ, senin.
C. d'Argeșiŭ, timpulŭ frumosŭ, căldură mare.
Piteștĭ, timulŭ frumos, caldŭ 26 gr.
C. Lungŭ, idemŭ.
Slatina, nourŭ, vîntŭ, N. caldŭ 30 gr
Giurgiu, caldŭ 28 gr. senin, vînt N.
Tîrgovisce, căldură mare, plus 31 gr
Craiova, senin, gr. supra-zero 34.
Némțu, senin, cald 20 gr.
Severin, căldură mare, linisce.
Urzicenĭ, nourŭ, caldŭ.
Ploescĭ, timpulŭ frumos, calpŭ 26 gr.
Vălenĭ, timpulŭ rrumosă.
Nărgienenĭ, senin, caldŭ 23 gr.
Câmpina, timpulŭ frumosŭ, căldură 22 grade.
Buzeŭ, caldŭ, senin, vînt variabilŭ.
Brăila 33 plus senin, linisce.
Botoșanĭ, 24 gr. plus, senin.
T. Frumosŭ, plus 26 gr.
Dorohoiŭ, 23 gr plus, vîntŭ lin, din N. V. senin.
Mihăilenĭ, senin, vîntŭ, de S. W.
Galațĭ, senin, vînt N. O. cald 22 gr.
R. Seratŭ, vîntŭ, căldură mare.
Vasluĭ, senin vîntŭ.
Hușiĭ, 24 gr. vînt.
Leova, senin.
Fălciŭ, 26 grade plus.
Çahulŭ, seninŭ.

AVIS IMPORTANT PENTRU AGRICULTORI

Mușamale marĭ de Kautșuk recunoscute ca celŭ maĭ bunŭ și maĭ sigurŭ, apărătorŭ a șirelorŭ de grâŭ și a orĭ ce felŭ de productŭ agricole, mărfurĭ, mașine etc. contra ploilorŭ celorŭ maĭ marĭ.

Aceste mușamale, de uă invenție nouĕ, primiate la expositiunea universale din Paris și la cea agricolă din Pesta sunt preferabile orĭ cărorŭ altora pentru superioritatea cualitățeĭ și pentru soliditatea lor fiind lucrate cu kautșuk și cu uleiŭ.

Probe sunt depuse la comptoarulŭ D-luĭ Mosco Ascher, strada germană, vis-àvis de direcțiunea Telegrafo-Postale, care singur priimesce comande pentru tótă România cu reciurĭ ficse.
No. 257. 15—3d.

BIUROULU SOCIETAȚILORU DE ASSICURARE
UNGARA GENERALA ȘI „LA BALOISE"

se află de astădĭ înainte în STRADA GERMANA Casa d-luĭ Anghelovicĭ (Prăvălĭ No. 11 și 12) vis-à-vis Hoteluluĭ Concordia; unde se priimesce oferte pentru assicurarea în contra PERICOLELORU DE INCENDIU PENTRU TRANSPORTURI PE DUNAREA ȘI ASUPRA VIUEȚEI, CU PREȚURI FOARTE MODERATE.

Ambele Societăți gratéză pentru assicărările încheiate cu fondurile lorŭ în suma
DE LEI NUOĬ 42 MILIOANE
și tóte păgubile ce s'ar ivi se regulédă în modulŭ celŭ maĭ dreptŭ și espeditivŭ de către
Bucurescĭ, 20 Apriliŭ 1868. REPRESENTANȚA ȘI AGENȚIA GENERALA,
In Districte se priimescŭ Ofertele de asicurare la Agențiile nóstre deja cunoscute, érŭ în ploieștĭ la Domnu HAGI IOAN PITIȘU.
No. 218. 6—6d.

ANUNCIU
LIPSESCA IDEIA de CAȘCAVALU de PENTELEU, cine poftesce se vadă sublimitate de Cașcavalŭ, se poftésc la Magasinul V. DUMITRIU et G. PENCU Strada Carolŭ I, la Băcănia din colțŭ, vis-a-vis de Hanu Roșu, cu prețulŭ numaĭ de leĭ vechĭ 4 și gium. ocaua.
No. 326. 5—2d.

PULBERE
FERO-MANGANICŬ
DE BURIN DU BUISSON.
Aprobat de Academia de Medicină din Paris.

Este de ajunsŭ uă mică quantitate din acestă pulbere într'un pacharŭ cŭ apă, a obține numaĭ de câtŭ uă apă minerală feruginóasă, gasósă fórte plăcută, cane se bea la mesa semplă, saŭ cu vinŭ amesticată. Acésta este d'uă eficacitate constantă contra palida culóre, sufferințele stomachuluĭ, perderile albe, menstruațiunile dificile, sêracimea de sânge, și convine maĭ cu s'emă persónelorŭ care nu potŭ mistui preparatele ordinare de ferŭ. Acésta are piste tóte celle alte imensulŭ avantagiŭ a nu provoca constipațiunĭ și a conține manganesiu pecorele celĭ maĭ savanțĭ medicĭ din Franța îllŭ considerà ca indispensabilŭ la tratamentulŭ prin feruginóse.

Depositŭ generalŭ la *Bucurescĭ*, în pharmacia Hermannŭ de aur adĭ Aceli Pleșcan, piste drum de Passaginŭr Românŭ; la *Iassy*, de Konya; la *Craiova*, la D. Pohl; la *Galatz*, la Tatuchescu.

TIPOGRAFIA
C. A. ROSETTI
S'A MUTATU
STRADA COLȚEI, No. 42, VIS-A-VIS DE BISERICA ENE
PRIIMESCE TOTŬ FELULU DE LUCRARI, PRECUM:
TABELE de diferite feluri, ETICHETE, CONTURI, CONTRACTE, POLITE, CIRCULARI SI FATURI COMMERCIALE
AFISE, DIARE MARI SI MICI INDIFERITE MARIMI
BILLETE BAPTISM, VISITE, CUNUNIE ȘI ORI CE ALTE BILETE DE INVITAȚIE ȘI MORTE

DE VENDARE
Unŭ locŭ în Bucurescĭ, în Strada Isvoru, situatŭ între proprietatea d-luĭ Orescu și fosta Povarnă a domnuluĭ Porfiriade, acumŭ a d-nuluĭ Ioniță Popescu.
Doritoriĭ se vorŭ adresa la proprietarulŭ seŭ, Eugeniu Carada, la administrațiunea *Românuluĭ*, pasagiu Românŭ, în tóte dilele de la 10 pînă la 11 ore.

CIMENT PORTLAND
se află de vîndare, în magasinul d-lorŭ
FRAȚI HESCHIA
Strada Decebalŭ No. 8 din dosul Bărăției.

MAȘINE DE SECERAT AMERICANE
a luĭ Wood, se află de vîndare la
WALLER ȘI HARTMANN
Bucurescĭ, Calea Herestreŭ, No. 105, Galațĭ, Strada Portuluĭ.
No. 273. 10—2d.

DE VÊNZARE
Moșia Colințina Floresca din Distr. Ilfov. Asemenea și din moșia PIERSICA, Distr Ialomița 2,500 séŭ 3,000 pogóne la capulŭ dupre Ialomița. Acéstă din urmă se dă și cu arendăde la anulŭ 1870. A se adressa la Domna Elena Cornescu saŭ la D-nu Ión Manu, Strada Vămi No. 1.
No. 278. 20—2d.

DOCTORU FABRICIU
are locuința în Strada Vesteĭ, No. 9 aprópe de pórta Spitaluluĭ Colțea, și ține consultațiunĭ pe orele 2 pînă 4 după amiadi.
No. 224. 20.

A EȘITU DE SUB-TIPARU
CESTIUNEA ORIENTELUI în fața dreptuluĭ publicĭ europeanŭ Tractatuluĭ din Paris de Sava, N. Soimescu Doctorŭ în sciințele politico-administrative.
De vîndare la tóte librăriele.

Tipografia C. A. Rosetti. Strada Colțeĭ, No. 42.

www.dacoromanica.ro